

BILTEN

PIONIR
NOVO MESTO

BILTEN je glasilo kolektiva OZD SGP PIONIR Novo mesto. Za razdelitev glasila članom kolektiva so odgovorni: v DSSS je odgovorno vložil, da je BILTEN takoj po izidu dostavljen v vse TOZD gradbene operative ter v TOZD Lesni obrat, TOZD SPO in TOZD MKO. Vodje splošne službe v TOZD gradbene dejavnosti so odgovorni, da je BILTEN razdeljen po gradbiščih, vodstva gradbišč pa, da je razdeljen med delavce in vajence.

Bilten je glasilo kolektiva OOUR SGP PIONIR Novo mesto. Za podjelo glasila članovima kolektiva odgovorni su: U DSSS je odgovoran ekspedit, da se odmah po izlasku iz štampe Bilten dostavi u sve OOUR gradjevinarske operative i u OOUR Lesni obrat, OOUR SPO in OOUR MKO. Vodje opštih poslova u pojedinim OOUR gradjevinarskih sektora su zaduženi, da Bilten razdjele po gradilištima i da ga prime svi radnici i učenici u privredi.

NOVEMBER 1978

12. NOVEMBRA 1978

LETO: XII., ŠTEV.: 7 (98)

V novembru smo na Dan mrtvih med drugim počastili tudi spomin na padle po tisočih grobov, ki so razsejani širom domovine. Na sliki: PIONIRJEVE mladinke že vrsto let skrbijo za grobišče štirih padlih partizanov na Marofu v Novem mestu.

Omladinke PIONIRA več niz godina gaje cvijeće na partizanskom grobištu na Marofu u Novom mestu

Razgovor s predsednikom Vinkom Hafnerjem ob 9. kongresu sindikatov Slovenije

Predsednik republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije Vinko Hafner je sprejel urednike glasil organizacij združenega dela SOZD Elkom Srečka Logarja, Franca Obolnarja iz Intereurope, Tatjano Pust iz Združenih PTT organizacij Slovenije, Ido Rebolj iz Ljubljanske banke in Jožo Varla iz Železarne Jesenice.

V daljšem pogovoru v zvezi z novo organiziranostjo sindikatov Slovenije, bližnjim sindikalnim kongresom in „klastičnimi“ sindikalnimi temami, jim je

izčrpano odgovarjal na številna vprašanja.

Kaj lahko delavci—člani sindikata pričakujejo od letošnjega kongresa Zveze sindikatov Slovenije?

Vprašanje je sicer kratko, vendar široko — z odgovorom nanj odgovorimo na mnoga vprašanja. Kongres je pač obračun o opravljenem delu v minulem obdobju, hkrati pa pomeni opredelje-

vanje izhodišč za splošno idejno in politično ter praktično programsko usmeritev sindikatov v naslednjem štiri-letnem obdobju. Zato je kongres tako politična manifestacija kot konkreten dogovor udeležencev—delegatov vseh 750.000 delavcev, organiziranih v sindikatu, za bodoče akcije in delovanje sindikatov Slovenije.

Seveda pa neposredne priprave na kongres močno zaposlijo ves sindikalni aktiv od osnovnih organizacij do občinskih organov in republiškega sveta. Zdi se, kot da se te organizacije in organ ukvarjajo sami s seboj, saj priprave neposredno ne vplivajo na položaj delavca v združenem delu in v sindikatih. Velja pa poudariti, da so razprave na vseh ravneh o kongresnih dokumentih bistrenje naših pogledov in opredelitev o posameznih vprašanjih. Čeprav je lahko včasih razprava o neki formulaciji sklepa ali statuta na videz formalistična, vendarle pomeni usklajevanje pogledov na družbeno vlogo sindikatov in o njihovi učinkovitosti. To seveda tembolj velja tedaj, če razprava o kongresnem gradivu, to je o osnutkih sklepov in statutu ter poročilu o delovanju sindikatov med obema kongresoma in o kadrovskih pripravah, prode do osnovnih organizacij in članstva. Kljub temu pa je še precej članstva pasivnega, kar zadeva soustvarjanje teh stališč in oblikovanje drugih rešitev. Potemtakem bo šele po kongresu sledila tista temeljna naloga za konkretno akcijo uresničevanja vsega, za kar se bomo na kongresu dogovorili. Priprave na kongres sindikatov Slovenije pomenijo del priprav na kongres Zveze sindikatov Jugoslavije, ki bo v novembru v Beogradu. S skladnim oblikovanjem stališč in usmeritev obeh kongresov v določenem smislu izražamo idejno in politično enotnost delavskega razreda Jugoslavije; kar zadeva različnost, so le-ta kaže v posameznih pogledih na metode in o organiziranosti delovanja pa tudi o konkretnih rešitvah posameznih vprašanj. Te razlike so pogojene z objektivno nekoliko različnim položajem v sindikate organiziranih delavcev v posameznih delih naše dežele, v republikah, pokrajinah. V SR Makedoniji ali v pokrajini Kosovo bodo pač dali morda močnejši poudarek kateremu od vprašanj, ki nas v Sloveniji ne prizadeva toliko, medtem ko bomo spet mi poudarili nekaj, kar ni kdove kolikšen problem za Makedonijo.

Kako si zamišljate bodoče povezovanje osnovnih organizacij v SOZD; kdo bo tisti, ki bo dajal pobude za sklicevanje problemskih konferenc in kako bo možno uskladiti različna stališča osnovnih organizacij, kadar gre za problem, ki mora biti v SOZD enotno rešen?

ČESTITAMO
ZA 29. NOVEMBER,
DAN REPUBLIKE
IN K
25-LETNICI
SINDIKALNEGA
ŠPORTNEGA
DRUŠTVA !

Vprašanje je pomembno, saj ne zadeva le organizacijske narave delovanja sindikatov, ampak sprašuje tudi o vsebini. Menim, da so bile naša najbolj družbeno priznana oblika delovanja konference sindikatov v delovnih organizacijah. Čeprav že vseskozi obstajajo — prej sindikalne podružnice, danes osnovne organizacije in sindikalne skupine — so se vendarle šele v zadnjem obdobju uveljavile osnovne organizacije in sindikalne skupine kot temeljna oblika sindikalne organiziranosti. Ta proces je bil seveda tesno povezan z uveljavljanjem TOZD.

To, kar želimo doseči v delovni organizaciji s svojo praktično aktivnostjo in z določbami statuta, je še tembolj pomembno za SOZD. O oblikah organiziranosti na ravni OZD in SOZD moramo utrditi spoznanje, da obstajajo zaradi članstva in osnovnih organizacij. S takšno organiziranostjo naj bi kar najbolj osamosvojili sindikate neposrednega vpliva, bolje povedano, pritiskov vodilnih struktur, da bi te politične organe spremenile v orodje lastnega delovanja, pri čemer sploh ni pomembno, ali gre za njihovo progresivno usmeritev ali pa za uveljavljanje njihove oblasti.

Tisto, kar predstavlja resnično združevanje dela in sredstev delavcev v OZD in SOZD, se uveljavlja v dveh oblikah: prva in temeljna oblika je samoupravljanje delavcev v TOZD; druga pa je delovanje subjektivnih dejavnikov na ravni OZD in SOZD in prav slednja lahko veliko prispeva h kvaliteti in intenzivnosti povezovanja. Tega povezovalja si seveda ne smemo predstavljati v duhu znanih birokratskih in tehno-kratskih koncepcij, marveč gre za tisto združevanje, ki je koristno za delavce v TOZD. Tu ima velik vpliv predvsem poslovodna struktura in njen način delovanja, ker je močna, oborožena z znanjem in z informacijami. Če oblikujemo močne organe družbenopolitičnih

(Nadalj. na 3. str.)

NAŠ PORTRET

ANICA ORAŽEM, kegljačica

V tem mesecu bo Sindikalno športno društvo SGP PIONIR slavilo 25-letnico delovanja. Ker bo društvo ob tej priložnosti izdalo publikacijo z opisom razvoja športne dejavnosti pri SGP PIONIR, se v BILTENU odložujemo jubileju SŠD z razgovorom. Za sobesednico smo izbrali Anico Oražem. Slučaj je hotel, da bo Anica skupaj s SŠD praznovala kar tri jubileje: rojstni dan, 20-letnico kar je prišla k PIONIRJU in obletnico SŠD. Za vse troje, preden ji damo besedo, iskrena čestitka!

— S športom me povezuje več stvari: družba, razvedrilo in tudi rezultati, ki jih dosežeš, so svojstveno doživetje. Seveda pa tudi pri športu brez naporov in odrekanja ne gre. Velikokrat se je zgodilo, da sem v času, ko so bili trening ali tekmovanja, imela napovedan obisk, lahko bi s klapo odšla na izlet, skočila k prijateljici na klepet in še marsikaj drugega bi lahko počela tačas, pa se je bilo treba temu odpovedati.

Omenila sem družbo. Šport je kolektivna igra. Trening ni samo v kegljih, krogli in tekmovalni stezi, pač pa tudi v družbi sotekmovalec, ki jih tam srečaš. Mimogrede poklepetaj z njimi, se pošališ in pogovo-

riš. Isto velja za tekmovanja. Na njih spoznaš kraje in ljudi, skleneš nova poznanstva, zveš in vidiš marsikaj novega, čeprav tekmovanja sicer terjajo velik živčni napor zaradi koncentracije, ki je potrebna in boljših rezultatov, ki jih želiš doseči.

Razvedrilo, ki ga nudi šport je v tem, da v času športnega udejstvovanja skočiš iz kože v kateri si ves dan in preusmeriš misli. Fizična sprostitve ob naporu je posebna blagodat: preznoviš se in si razgibaš mišice. Zlasti v začetku so me po vsakem kegljanju bolele noge in roke, z leti vaje je to prešlo, če pa dlje časa ne treniram se spet ponovi za krajši čas.

V rezultatih je svojevrsten mik, vendar je res dobre rezultate mogoče doseči samo z vztrajnim in discipliniranim treningom in z upoštevanjem nasvetov trenerja. Nihanje v rezultatih pa je prisotno pri vseh tekmovalcih. Štiri leta garanja me je stalo v začetku, preden sem prišla v vrh PIONIRJEVIH kegljačic, toda to garanje je imelo v sebi tudi vse tisto veselo in lepo, o čemer sem govorila prej. Šport je treba okušati preden postaneš športnik!

Za smeh in dobro voljo

RIŠE: I. MARKOVIČ

Za smijeh i dobru volju

CRTA: I. MARKOVIČ

“ Ja, ja tovariš glavni enakomerno raste ! ...

“ Da, da, družo glavni.... u jednakomernom je rastu ! ...

ANICA ORAŽEM, kuglačica

Ovog mjeseca Sindikalno sportsko društvo SGP PIONIR slaviti će 25-godišnjicu svog rada. Pošto će ovom prilikom izaći posebna publikacija sa opisom razvoja sportske radinosti u SGP PIONIR, oddužujemo se jubileju SŠD sa razgovorom. Za sugovornika smo izabrali Anicu Oražem. Slučaj je htio, da će Anica zajedno sa SŠD slaviti tri jubileja ujednom: rođendan, 20-godišnjicu dolaska u PIONIR i kao sportašica, jubilej SŠD. Za vse troje, prije no što joj predamo riječ, naše iskrene čestitke!

— Sa sportom povezuje me više stvari: društvo, razonoda, pa i postignuti sportski rezultati su velika stvar. No već na početku treba istaći: bez napora i odricanja ne ide. Često se dogodilo, da sam umjesto otići na trening, trebala primiti posjetu, mogla otići sa klapom na izlet, skoknuti k prijateljici na tranču i još ponešto mogla bi učiniti, pa se trebalo tome usled treninga odreći!

Sport je kolektivna igra. Trening nije samo u kegljima, u kuglama i stazi, već i u društvu onih što se takmiče, što jih nadješ tamo. Uspit se s

njima našališ i popričaš. Isto važi i za takmičenja. Tamo upoznaš nove ljude i gradove, sklopiš nova poznanstva, saznaš i vidiš mnogošta novog, iako su takmičenja i naporna, pošto traže u želji za boljim rezultatima veliko fizičko i živčano naprezanje i koncentraciju.

Razonoda što ju pruža sport je i u tome, što napustiš vlastitu kožu koja te steže sav dan, te promjeniš struju svojih misli. Fizički se oslobodiš, preznoviš i razgibaš mišice. Naročito u početku po svakom treningu bolele su me ruke i noge, no s vremenom je to prošlo, iako se posle prekida još ponavlja.

U rezultatima je svojevrstan čar, iako treba podvući, da je zaista dobre rezultate moguće postići samo sa ustrajnim treningom i poštovanjem trenerovih uputa. Kolebanje u rezultatima prisutno je kod svih takmičara. Četiri godine upornog rada bile su potrebne dok se nisam uvrstila u vrh PIONIROVIH kuglačica. Ali taj uporni rad sadržavao je i veselje i lepo, te sve ono, o čemu sam maločas pričala. Sport treba okušati prije no što od tebe stvori se sportaš!

(Nadalj. s 1. str.)

organizacij na teh ravneh, potem bodo le-ti prej izražali težnjo za krepitev moči teh sestavov na ravni SOZD, kot pa delovali v interesu samoupravljanja v TOZD.

Seveda pa te zadeve ne smemo obravnavati črno-belo. Včasih tudi samoupravljanje v TOZD deluje proti navedenemu povezovanju, saj so zelo močne težnje po majhnih, samostojnih podjetjih ipd.

Informiranje je dobilo z ustavo in zakonom o združenem delu izreden pomen. Kako naj se sindikat vključi v bitko za pretok informacij od virov obveščanja do delavca in obratno in kakšne so konkretne naloge sindikata v sistemu samoupravnega informiranja?

Ni treba posebej poudarjati, da brez dobre informiranosti delavca ne more biti njegove družbene osveščenosti in ne njegovega učinkovitega delovanja kot gospodarja-upravljalca. Med pomembnimi in objektivnimi težavami je dejstvo, da je delavec danes še premalo izobražen, premalo osvajačen in premalo integriran v družbeno skupnost in seveda tudi premalo operativno informiran, da bi bil dovolj usposobljen za dejansko upravljanje in da bi se tudi sam imel za upravljalca.

Če je urednik glasila v združenem delu, sodelavci in s tem glasilo na progresivnih pozicijah in želi obravnava v glasilu določeno vprašanje, pa mu je bilo to onemogočeno ali pa je pozneje občutil posledice, ker je zadevo objavil, pri tem pa ga sindikat ali ZK ne podpreta, je to znamenje neke pomanjkljivosti, družbene bolezni. Seveda pa gre le za posamezne pojave, kajti v dobrih delu glasilo obstajajo normalne komunikacije in če bodo novinarji v združenem delu bolj komunikativni in bolj strokovni ter osebno pošteni, manj bo takih negativnih pojavov. Ponovno poudarjam, da bi morali videti sindikat in ZK v teh glasilih v združenem delu svoje močno orožje tudi za boj proti birokratizmu, za mobilizacijo delavcev za večjo produktivnost in večjo odgovornost. Tega se je treba še posebej zavedati v konfrontaciji s birokratskimi stališči in z manipuliranjem z delavci ter pri kratenju njihovih elementarnih samoupravnih in socialnih pravic itd.

V kongresnih dokumentih bomo, da sindikati nasprotujejo poskusom posameznih TOZD, da bi se skupne službe oblikovale kot servis in bi tako njihove delavce odrinili od odločanja.

Ustava in zakon o združenem delu sta dovolj jasna podlaga za oblikovanje položaja delavcev v delovnih skupnostih skupnih služb. Gre za dve resni nasprotji, ki pravzaprav izvirata iz dosedanjega zelo superiornega položaja skupnih služb v odnosu do delavcev, organiziranih v TOZD. Glavni problem je v tem, da še vedno nismo našli pravih oblik stimulativnega, objektivnega in naprednega nagrajevanja, ki bi te delavce skupnih služb postavilo v pravičen položaj in vlogo delavca v združenem delu. Iz tega torej izvirajo težave. Nerazvitost svobodne menjave dela na eni strani ohranja privilegiran položaj delavcev skupnih služb, na drugi strani pa spet spodbuja težnje, da bi delavce v skupnih službah spravili v podrejen položaj in skupne službe spremenili v nekakšne servise TOZD oziroma njihovih poslovnih sestavov.

Poleg navedenega nerazvitost svobodne menjave dela in nagrajevanja po delu v skupnih službah povzročata še druge težave: tako, denimo, premalo stimuliramo delavce za učinkovitejše delo in za njihovo odgovornost pri delu, hkrati pa je še vedno del združenih delavcev nagrajevan po zelo zahtevnih normah, medtem ko so drugi delavci še vedno privilegirani, saj zanje in za njihovo delo ni nobenih meril. Zdi se, kot da gre za ostanke razrednih nasprotij, čeprav ni dveh razredov — kljub vsemu del delavcev, to je tisti najbolj množičen del proizvodnih delavcev, sodi, da je v podrejenem in neenakopravnem položaju glede na tiste delavce, za katere ne veljajo trda pravila nagrajevanja po delu, ker jih pač zanje še nismo našli deloma zavoljo objektivnih vzrokov, deloma pa tudi zavoljo težnje teh delavcev, da bi ohranili privilegiran položaj. V tem torej vidim razloge za poskuse, da bi skupne službe spremenili v podrejene servise.

Sindikati bi se morali na eni strani boriti proti degradaciji teh skupnih služb oziroma delavcev v njih, po drugi strani pa proti superiornosti teh služb v odnosih do delavcev v proizvodnji in TOZD — seveda predvsem z iskanjem ustreznega načina nagrajevanja, ki naj postavi delavce v enakopraven položaj.

Osebnih dohodke marsikje še vedno delijo na podlagi osebne ocenjevanja delavca. Kako bo sindikat ukrepal, da bi odpravili to pomanjkljivost?

Oblikovanje in delitev dohodka je čedalje bolj temeljna skrb sindikatov. To je družbeni odnos, ki zadeva delavca kot gospodarja in delavca kot proizvajalca. Sindikati so na tem področju v zadnjih letih veliko delovali, bili so nosilci akcije in prav njihova zasluga je, da smo vendarle napredovali. Seveda pa bomo aktivnost sindikatov v naslednjih letih še močneje usmerili na to področje.

Kar zadeva osebno ocenjevanje, so sindikati tudi doslej zavračali subjektivno oceno delavca kot glavni kriterij za vrednotenje njegovega dela. Seveda pa ne zavračamo osebne ocene kot možnosti za objektivnejše vrednotenje posameznikovega dela, vendar je to lahko kolektivna ocena, v nobenem primeru pa ne individualna. Za tako oceno morajo biti izdelani tudi ustrezni kriteriji in izhodišča.

Po podatkih, s katerimi razpolagamo, ugotavljamo, da so se razponi med osebnimi dohodki občutno zmanjšali, tako med panogami kot med delavci v isti organizaciji. Razponi so se zmanjšali tudi med posameznimi kvalifikacijskimi kategorijami v regijah, tako da danes že lahko govorimo o težnjah po uravnolovki. Največ je tako imenovane kvalifikacijske uravnolovke, nekaj pa je tudi na račun socialnih kompenzacij. Seveda je ta uravnolovka najbolj v škodo proizvodnih delavcev, ki so nagrajevani strogo po učinku, in ustvarjalnim izobražencem, ki so s svojim osebnim dohodkom neposredno vezani na produkcijo.

organizacija Slovenije, Idu Rebolj iz Ljubljanske banke i Jožo Varla iz Željezarske Jesenice.

U duljem razgovoru u vezi sa novom organizacijom sindikata Slovenije, obližnjim kongresom sindikata i „klasičnim“ sindikalnim temama im je iscrpno odgovarao na postavljena pitanja.

Što mogu očekivati od ovogodišnjeg kongresa sindikata Slovenije, radnici, članovi sindikata?

To pitanje je po sebi veoma kratko ali široko. Odgovorom na njega odgovorili bi na mnoga pitanja. Kongres je obračun prošlog razdoblja rada a ujedno i opredeljenje polaznih točaka za opšte idejne, političke i praktičke programske usmjerenost sindikata u narednom četvorogodišnjem razdoblju. Za kongres možemo kazati, da je i politička manifestacija kao i konkretan dogovor učesnika — delegata svih 750.000 radnika, koji su organizirani u sindikatu, za daljne akcije sindikata Slovenije.

Neposredne pripreme na kongres obuhvatile su u zajedničku akciju cjelokupan aktiv sindikata od osnovnih organizacija, preko opštinskih do republičkog saveta. Same pripreme na kongres neposredno ne utiču na život i rad radnika u udruženom radu, pa izgleda kao, da sve te pripreme su same sebi svrhom. Moramo naglasiti, da proučavanje predkongresnih dokumenata pomaže nam, da uočimo bitno od nebitnog i tako se znamo u pojedinim pitanjima pravilno odlučiti. Možda nam se čini, da su neka pitanja čisto formalnog karaktera, ali u rješavanju tih pitanja uskladjujemo svoja stanovišta o društvenoj ulozi sindikata i njegovoj uspešnosti. To se odnosi prije svega na gradivo za kongres, o nacrtima zaključaka, statutu, izvještaju o radu sindikata između dva kongresa, o kadrovskim pripremama. Važno je i to, da o tome raspravljaju u osnovnim organizacijama i članovi sindikata, da oni ne budu pasivni promatrači, nego aktivni učesnici u tvorbi stanovišta i oblikovanju drugih rješenja. Iz gore navedenog pro-

Razgovor s predsjednikom Vinkom Hafnerom uoči 9. kongresa sindikata Slovenije

Predsjednik republičkog saveta Saveza sindikata Slovenije Vinko Hafner primio je urednike glasila organizacija

udruženog rada SOUR Elkom Srečka Logara, Franca Abolnara iz Intereurope, Tatjanu Pust iz Udruženih PTT

V spomin na letošnji ŠIG v Izoli

Uspomena na ovogodišnji ŠIG v Izoli

izlazi, da će ona prava aktivnost započeti tek nakon završetka kongresa, da se ostvari sve ono, što je kongres zaključio. Dio priprema na kongres sindikata Slovenije i dio priprema na kongres Saveza sindikata Jugoslavije, koji će se održati u Beogradu, mjeseca novembra. Uskladenim stanovištima i smjernicama obaju kongresa izražavamo idejno i političko jedinstvo radničke klase Jugoslavije. Različita stanovišta pojavljuju se samo oko metode rada, organizaciji rada kao i u konkretnim rješenjima pojedinih pitanja. Te razlike su uvjetovane različitim položajem radnika ujedinenih u sindikate u pojedinim našim republikama i pokrajinama. Tako na primjer morati će u SR Makedoniji dati veću važnost nekim pitanjima kao na primjer u SR Sloveniji, kao i obratno.

Kako si zamišljamo u buduću povezivanje osnovnih organizacija u OUR; tko će davati podsticaje za sazivanje problemskih konferencija, kako će biti moguće uskladjivati različita stanovišta osnovnih organizacija ako dodje do problema koji moraju biti u SOUR jednako riješeni?

To pitanje nije važno samo zbog toga, što riješava organizacijsko djelovanje sindikata, nego i zato što pridaje važnost sadržaju rada. Smatram, da bi bio najbolji oblik rada u OUR konferencija sindikata. I ako već drugo postoje u raznim oblicima kao na primjer sindikalne podružnice, nekad osnovne organizacije i sindikalne skupine danas, tek sada malo pomalo dobivaju potrebnu vrijednost kao osnovne oblike organizacije sindikata. Taj proces bio je usko vezan s pridobivanjem važnosti u OUR.

Sve ono što želimo postići u OR svojom aktivnošću i sa odredbama statuta je u mnogo čemu veoma važno za SOUR. Mora nam biti jasno da oblike organiziranosti na nivou OUR i SOUR postoje zbog članova sindikata i osnovnih organizacija sindikata. Sa takovom organiziranosti želimo lišiti sindikate raznih pritisaka vodećih struktura, koje ga žele pretvoriti u svoje oruđe za vlastite interese i pobude, bilo da su one napredne ili za postizanje vlasti. To znači da želimo osamostaliti sindikat.

Sve ono što predstavlja istinito udruživanje rada i sredstava radnika u OUR i SOUR ispoljava se u dva oblika: prvi i temeljni oblik je samoupravljanje radnika u OUR; drugi oblik pa je djelovanje subjektivnih činilaca na nivou OUR i SOUR, koje mogu mnogo doprinjeti kvalitetu i intenzitetu u samoj povezanosti. To povezivanje nesmiijemo zamišljati na onom starom birokratskom i tehnokratskom načinu, nego na način, koji najviše odgovara radnicima u OUR. Tu ima svoj veliki uticaj i poslovodna struktura, jer je dobro naručana znanjem i informacijama. Ako imamo jake društveno-političke organe, može se dogoditi da će izražavati veću težnju za jačanjem istih u sastavu SOUR nego li raditi na samoupravljanju u OUR.

Jasno je, da ne smijemo sve posmatrati s crno-bijelog gledišta. Mnogo puta se dešava da samoupravljanje u samoj OUR radi protiv takvog povezivanja, zbog težnje za malim, samostalnim preduzećima.

Informiranje zadobilo je ustavom i zakonom o udruženom radu veliku važnost. Kakva je uloga sindikata u toj bitci za pravilnu i brzu informiranost radnika sa strane izvora informacija i obratno i kakvi su konkretni zadaci sindikata u samom sistemu samoupravnog informiranja?

Nije potrebno posebno naglašavati, da bez dobre informiranosti radnika ne može biti njihovog prosvetljenstva i ne njegovog djelovanja kao gospodara-upravljača. U objektivne poteškoće u tom pogledu možemo smatrati i to, da je danas radnik još uvijek premalo školovan, premalo prosvetljen i premalo integriran u društvenu zajednicu, premalo operativno informisan, da bi bio zadovoljavajuće sposoban za upravljanje i da bi se sam smatrao i osjećao upravljačem.

Ako urednik glasila u udruženom radu i njegovi suradnici žele obravnavati u glasilu neko određeno pitanje, pa su bili pri tome spriječeni ili su kasnije snosili posljedice, jer su stvar objavili, a pri tome ih niti sindikat niti SK nije podupro, znači da su tu nepravilni odnosi. To su samo rijetki primjeri, jer u većini glasila postoje normalne komunikacije. Ako budu novinari u udruženom radu još komunikativniji, stručniji i objektivniji biti će još manje tih negativnih pojava. Posebno moramo podcrtati, da bi morali sindikati i SK vidjeti u tim glasilima svoje oruđe u borbi protiv birokracije, za mobilizaciju radnika za veću proizvodnju i veću odgovornost. Svjesni moramo biti toga u konfrontaciji s birokratskim stanovištima, manipuliranju s radnicima i u kraćenju njihovih osnovnih samoupravnih i socijalnih prava.

Lične dohodke još uvijek ponekad dijele na osnovi lične ocjene radnika. Koje mjere mora poduzeti sindikat za uklanjanje tih nedostata?

Ustav i zakon o udruženom radu dovoljno jasno nam govore o oblikovanju položaja radnika u radnim zajednicama zajedničkih služaba. Tu dolazi do dviju suprotnosti zbog dosadašnjeg superiornog položaja zajedničkih služaba u odnosu na radnike, organizirane u OUR. Osnovni problem nalazi se u tome, što ni do danas nisu se pronašli oblici stimulacije, objektivnog i naprednog nagradjivanja, koji bi radnike iz zajedničkih služaba postavili u pravilan položaj i ulogu radnika u udruženom radu. Tu je izvor svih poteškoća. Nerazvijenost slobodne razmjene rada na jednoj strani čuva privilegiran položaj radnika zajedničkih služaba, i na drugoj strani nastaju težnje, da bi se radnike skupnih služaba postavilo u zavisan položaj i time i skupne službe pretvorile u neke servise OUR odnosno njihovih poslovodskih sustava.

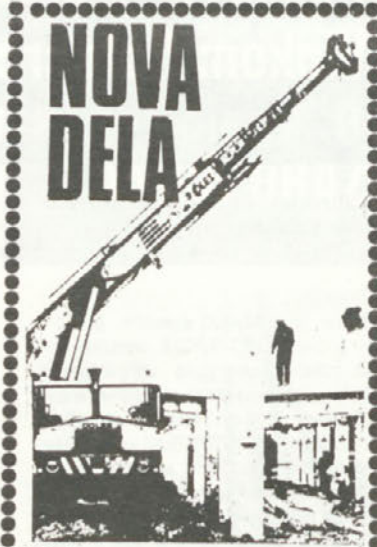
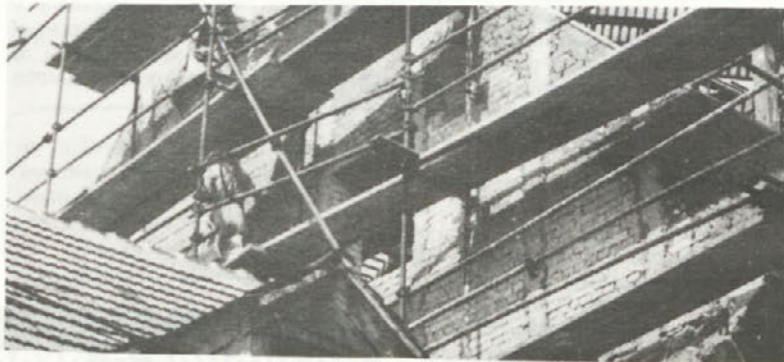
Uz navedenu nerazvijenost slobodne izmjene rada i nagradjivanja po radu u zajedničkim služabama prouzrokuje i još druge poteškoće: premalo stimulira radnike za uspješan rad, za njegovu odgovornost na radu, a pri tome je još mnogo radnika, koji su nagradjivani na osnovi oštih normi, radnika, koji su još u privilegiranom položaju jer za njih ne vrijede nikakve norme. To su kao neki ostaci klasnih suprotnosti iako danas nemamo dva razreda, pa uprkos tome još imamo radnika, većinu radnika iz proizvodnje, koji smatraju, da su još uvijek u zavisnom i nejednakom polo-

žaju zbor radnika za koje ne vrijede norme i pravila za nagradjivanje po radu, jer ih još nemamo zbog objektivnih razloga, a i zbog njihove težnje, da ostanu u privilegiranom položaju. U tome za sada vidimo razloge za to, da zajedničke službe pretvorimo u podređene servise.

Sindikati morali bi se na jednoj strani boriti protiv degradacije zajedničkih služaba i radnika u njima, a na drugoj strani pa protiv superiornosti tih služaba do radnika u proizvodnji i OUR — pri tome pa moraju tražiti odgovarajuće načine za nagradjivanje tih radnika, tako da postanu svi radnici ravnopravni.

U dokumentima kongresa možemo pročitati, da se sindikati protive pokusima pojedinih OUR, da se zajedničke službe oblikuju u servise i tako radnike liše odlučivanja.

Osnovna briga sindikata mora biti oblikovanje i dioba dohodka. To je društveni odnos koji zahtjeva radnika i kao gospodara i kao proizvođača. Sindikati su na tom području zadnjih

V času od 27. 9. 1978 do izdaje številke, so bili dokončno dogovorjeni z investitorji naslednji posli in podpisane ustrezne pogodbe:

TOZD gradbeni sektor NOVO MESTO

- s Skupščino občine Novo mesto za izgradnjo provizorija z osmi stanovanjskimi enotami za Rome v Šmihelu pri Novem mestu — investicijska vrednost 1,250.000.— din;
- z Občinsko izobraževalno skupnostjo Novo mesto za gradnjo osnovne šole, telovadnice in adaptacije obstoječe šole v Šentjerneju — investicijska vrednost 58,500.000.— din;
- z Osnovno šolo „Katje Rupe-

godina mnogo učinili, bili su glavni nosilci akcija i njihova zasluga je, da smo i tu napredovali. Njihova aktivnost na tom području mora se još povećati.

Što se tiče ličnog ocjenjivanja radnika, sindikat je bio onaj koji se borio protiv takovih kriterija za vrijednost radnikovog rada. Lične ocjene ne odbacujemo u cjelini kao objektivnu ocjenu radnikovog rada, samo ta ocjena mora biti kolektivna, nikako ne individualna. Za takovo ocjenjivanje moraju biti izradjeni posebni kriteriji i polazne točke.

Iz podataka, koje imamo možemo ugotoviti, da su se razlike u plaćama između pojedinih struka kao i radnika u istoj organizaciji znatno smanjile. Te razlike u plaćano smanjile su se i u samim regijama između pojedinih kvalifikacionih kategorija, pa tu već možemo ugotoviti težnju po uravnilovci. Najveći oblik uravnilovke je takozvana kvalifikaciona uravnilovka a ima ih na račun socijalne kompenzacije. Uravnilovka najviše šteti radnicima u proizvodnji, jer su plaćani po svojoj produktivnosti i naučnim radnicima, čiji lični dohoci su vezani na proizvodnju.

na“ Novo mesto na nadzidavo telovadnice pri osnovi šole — investicijska vrednost 1,090.000.— din;

— s „KRKO“ — farmacevtika, kemija, kozmetika, zdravilišča in gostinstvo Novo mesto, za zemljiska dela na objekih „PROGRAM 64 — KRKA“ — investicijska vrednost 9,836.920.— din.

TOZD gradbeni sektor KRŠKO

— Z Osnovno šolo Kostanjevica za izgradnjo nove osnovne šole v Kostanjevici — investicijska vrednost 29,600.000.— din;

— s TRZ Bregana za nadstrešnico v Bregani — investicijska vrednost 1,850.000.— din.

TOZD gradbeni sektor LJUBLJANA

— z Občino Ljubljana Moste — Polje za adaptacijo vhodne avle in kleti poslovne zgradbe v Ljubljani — investicijska vrednost 4,656.240.— din;

— s podjetjem „VAJDA“ EXPORT — IMPORT Zagreb, OUR Novigrad za objekt: „Hala za montažu metalnih proizvoda u Novigradu“ — investicijska vrednost 9,205.249.— din;

— z Lesnim kombinatom „NOVOLES“ Novo mesto za Preureditev tovarne vezanih plošč v Straži — investicijska vrednost 1,036.963.— din.

Ob razpravi o pravilniku o disciplinski in materialni odgovornosti delavca v TOZD SPO

RAZPRAVA DIREKTORJA
MARJANA ZUPANCA

Sedaj, ko smo v manj ali bolj živahni javni obravnavi v predlogu novega pravilnika o disciplinski in materialni odgovornosti delavcev SPO, katerega je pripravila in predložila Delavskemu svetu naša komisija za kadrovske socialne zadeve kot izvršilni organ našega najvišjega samoupravnega organa, Delavskega sveta, bi rad tudi sam kot vaš prvi odgovorni sodelavec nakazal o tem predlogu nekaj svojih misli.

Disciplinska ali skratka imenovana tudi kaznovalna politika v kadrovski praksi vsega našega združenega dela doživlja kaj živahno in različno obravnavo. Ponekod so videli in kaznovanju in prisilnih ukrepov poglavitni vzvod za vzpos-

tavljanje in izboljšanje discipline in odgovornosti delovnih ljudi pri delu. Na drugi strani pa so bila tudi prizadevanja, da so se ponekod pri odpravljanju različnih nepravilnosti pri delu in kršitvah delovne obveznosti izogibali slehernim prisilnim ukrepom ali kaznovanju — ustreznih ukrepov sploh niso imeli.

In ponekod so zopet uporabljali disciplinska sredstva formalne narave v večji meri le za nekatere kategorije zaposlenih ljudi, na splošno le za delavce na „nižjih“ opravilih in nalogah. To bi bil nekak prerez o dosedanjem stanju na področju katerega obravnavamo ob priliki novega predloga komisije za kadrovske socialne zadeve. To je skratka doba pred uveljavitvijo naše mogočne in najučinkovitejše „male“ ustave — t. j. Zakona o združenem delu.

Novi zakon o združenem delu pa je nova revolucionarna pridobitev našega delavskega razreda, ki v naši socialistični stvarnosti ve kaj hoče in kaj mora doseči v korist delavca samega. V našem TOZD — SPO smo doslej po smereh tega novega zakona prizadevno sprejeli že prenekateri samoupravni splošni akt (statut itd.) in sedaj je pred nami že navedeni novi Pravilnik.

Pred vsemi nami ne sme biti prav nobene bojzani, da ne bi bil ta pravilnik oblikovan drugače kot v splošno korist delavca samega. Samo jamstvo je pač v tem, da sloni izrecno na postavkah Zakona o združenem delu in na tej podlagi oblikovanih obveznih določil kot je npr. naš republiški zakon o delovnih razmerjih.

Zašel bi v tem svojem razglabljanju predaleč, če bi hotel nanizati vse velike spremembe, ki jih dobivamo ob predložitvi tega našega novega predloga za novi Pravilnik.

Prepričan sem, da bodo mnogi izmed vas takoj spoznali demokratičnost in sploh skoraj „preveliko“ zaslonbo delovnemu človeku, ko se znajde ob sami kršitvi kake delovne obveznosti. Delavec je obvezno obveščen o ugotovitvah kršitve o pravici in načinu obrambe ter zagovora, lahko je pogojno kaznovan, ima pravico pritožbe na izrečene ukrepe na delavski svet — in končno na sodišče združenega dela, možna pa je tudi obnova postopka po že izrečeni kazni itd. O vsem tem bo vam povsem prisrebno in pričujoče, ko boste predlog prebrali. Navedel bi kot dokaz demokratičnosti samo še to, da bo imel odslej vsak delavec v disciplinskem postopku možnost in pravico, da si izbere svojega zagovornika t. j. osebo, katero si hoče in ne bo vezan več samo na tovariše iz TOZD

SPO ali na advokata. Seveda je priporočati, da si v takih primerih vsak delavec izbere osebo, ki bi praviloma poznala zadevne in zahtevne predpise iz te celovite problematike. Predno bi podal popolno soglasje v načelu za predloženi Pravilnik bi rad še dodal sledeče svoje misli:

Disciplinska (kaznovalna) politika pri nas naj bi vplivala predvsem v luči naslednjih ugotovitev in predpostavk:

1. Če že moraš kaznovati, stori vse, da bo kazen deloval vzgojno.
2. Kaznovani delavec ne sme čutiti kazni kot maščevanje ali izvajanja položajne moči ali kakega organa.
3. V primerih, ko je bil prekršek storjen prvič, uporabljati raje pogojne kazni

(Nadalj. na nasl. str.)

Moja pešpot iz Zg. Kašlja na Triglav ³

PIŠE: PAVLE HOLOZAN

(OB 200-LETNICI PRVEGA VZPONA NA TRIGLAV)

Gospodar nas je brez pomislekov pospremil na gospodarsko poslopje, kjer smo, sicer manj udobno kot prvo noč, takoj zaspali.

Zjutraj tretjega dne smo okoli šeste ure odrinili v smeri Velega polja in Vodnikove kočice. Od Šport hotela naprej naj bi bila pot dobro markirana, vendar smo se kljub temu izgubili in nekaj časa krožili okoli neke globeli, dokler nam ni prišlo na misel, da se vrtimo v krogu. Šele ropot kompresorja v vojaški kasarni nam je pokazal pravo smer proti Velem polju. Ta pot na Triglav je najlažja, vendar tudi najdaljša pot dostopa do njega. Vreme nam je bilo ta dan že manj naklonjeno, tako da smo vsak čas pričakovali dež in šele v prijazni Vodnikovi koči smo bili gotovi, da ne bomo mokri ta dan. Po dveh dneh smo zopet spali na posteljah, vendar slabše, kot prejšnje noči v senu. Trema, ki se nas je lotevala zaradi bližine Triglavu je pripomogla k slabemu spancu in zjutraj ne preveč dobri volji.

Jutranja tura od Vodnikove kočice do doma Planika pod Triglavom je bila v znamenju rosenja in že nam je bilo jasno, da nas na vrhu Triglavu ne bo pričakalo sonce. Ker se pot iz Ljubljane na Triglav ne naredi vsak dan, niti vsako leto ne, smo se kljub slabemu vremenu odpravili proti vrhu in ga osvojili okoli

enajste ure zjutraj. Janez, ki je bil prvič na vrhu Triglavu je bil deležen obvezne brce v zadnji plat in tudi dež ni mogel več pokvariti našega zadovoljstva. Pot na Triglav nas je stala 30 ur hoje, ki pa je bila v tistih trenutkih že pozabljena.

Sestopali smo mimo Kredarice in Staričeve kočice in pridno nabirali štampiljke, da bi lahko dokazali kje smo hodili. Bila je že nedelja popoldan in skoraj smo pozabili na četrtek, dan našega odhoda, ko se je dež resno nameril zbrsati še preostale spomine. Pot čez Prag v dolino Vrat je potekla v znamenju poletnega kopanja, tako premočen nisem bil, vsaj oblečen ne, še nikoli v življenju, ne preje, ne pozneje. Nobeden od nas treh ni ljubitelj kačje slinice, pa vendar smo z neverjetno naglico hiteli z žganjem preganjati prehlad, katerega bi si lahko nekopali. Nismo pa tudi mogli skriti sreče in zadovoljstva nad opravljeno potjo, za nami je bilo približno 35 ur hoje in 135 kilometrov, za katere smo hvaležni naši mladostni zagnanosti.

Domov smo se vrnili s pomočjo kombija neke delovne organizacije iz Medvoda, ki je imela ta dan piknik v dolini Vrat celi in zdravi vsak na svoj konec, Jani v Sostro, Janez v Zalog in jaz v Zgornji Kašelj.

KONEC

Pješice iz Zg. Kašlja na Triglav ³

PIŠE: PAVLE HOLOZAN

(U POČAST 200-GODIŠNJICE PRVOG USPONA
NA TRIGLAV)

Jutranja tura od Vodnikove planinske kuče do planinskega doma Planika pod samim Triglavom bila je popračen rominjanjem kiše. Znali smo, na žalost, da nas na vrhu Triglavu ne čede dočekati sonce. Uprkos slabome vremenu bili smo veseli i uzbudjeni na vrhu Triglavu, jer čovjek na dodje na Triglav svaki dan, a ni svake godine. Mi smo toga dana „osvojili“ Triglav u pola jedanaest sati. Jani je bio prvi puta na Triglavu i nije bio poštejdjen krsta: udarca nogom u stražnjicu. Do tu smo pješčili 30 sati, ali to je ovog časa već bilo zaboravljeno.

Sa Triglavu smo se spustili na Kredaricu i preko Staričevog planinskog doma u dolinu Vrata. Na svim planinskim domovima marljivo smo žigosali svoje karotne, da možemo svima, koji su nas ismijavali i sumnjali u nas, dokazati gdje sve smo bili. U dolini Vrata u Aljažev dom stigli smo potpuno mokri od ljetnog pljuska. Do tada i još do danas nikada nisam bio tako mokar a obučen. Ni jedan od nas nije ljubitelj „kačje slinice“, ali po dolasku u dom svi smo si rakijom progonili prehladu. Jasno je, da nismo mogli sakriti ni naše sreće, ni zadovoljstva zbog svega što smo učinili i uspjeli. Propješčili smo u dana i za 35 sati 135kilometara. To

nama je uspelo samo zbog naše mladosti i oduševljenja.

Kući smo se vratili kombijom jedne radne organizacije iz Medvoda, koja je imala toga dana piknik u dolini Vrata. Vratili smo se celi i zdravi svak svojoj kući. Janez u Sostro, Jani u Zalog i ja u Zg. Kašalj.

KRAJ

ŠPORTNI DAN V LIBIJI

Iz Libije poročajo, da so 27. oktobra organizirali športni dan, ki je zelo uspel. Do prihodnje številke so obljubili fotografije in podrobnejše poročilo.

DAN SPORTA U LIBIJI

Iz Libije primili smo obavijest, da su 27. oktobra organizirali dan sportskih takmičenja, koji je vrlo dobro uspio. Do narednog broja objećaju slati fotografije i detaljniji izveštaj.

(Nadalj. s prejš. str.)

z možnostjo, da se posameznik popravi, večina ljudi ceni takšno zaupanje.

4. Zavedati se moramo, da s kaznijo človeka ne motiviramo da bi delal več in bolje kot je normalno, s kaznijo ga samo prisilimo, da dela in se ravna po minimalnih delovnih zahtevah.

5. Disciplina, red in odgovornost, ko temeljijo zgolj na strahu ljudi pred kaznijo, nimajo trdnih temeljev.

Naši trdni temelji so le naša socialistična zavest in pripadnost k delavskemu razredu, ki se zaveda, da dela v prvi vrsti za blagodat sebe samega!

Naše novo ukrepanje v našem SPO pri izvajanju disciplinske politike in postopka, naj sloni na sledečem:

1. na zakonitosti
2. na strokovnosti pri vodenju disciplinskega postopka
3. na samostojnosti pri odločanju in polni odgovornosti disciplinskega organa (disciplinske komisije in DS) za izrečene ukrepe
4. na pravičnosti in objektivnosti ter na upoštevanju vseh okoliščin
5. upoštovati je dejstvo, da je vodja dela posredno odgovoren za nastanek prekrška (upoštovati razumljivo specifičnost naše dejavnosti — raztresenost in težak ali nemogoč trajen nadzor)
6. na zaščitni vlogi sindikata
7. na dogovarjanju o ostrozi kazni za posamezne vrste prekrška (samouprava, sindikata, ZK itd).

S takimi svojimi pogledi na predloženi samoupravni splošni akt — sem ZA!

DIREKTOR
TOZD SPO
MARJAN ZUPANC

Rasprava o pravilniku o disciplinski i materialnoj odgovornosti radnika u OOUR SPO

RASPRAVA DIREKTORA MARJANA ZUPANCA

Sada, kada smo u više ili manje živoj raspravi nacrtu novog pravilnika o disciplinskoj i materijalnoj odgovornosti radnika SPO, kojeg je pripremila i predložila radničkom savjetu komisija za kadrovsko-socijalne stvari kao izvršni organ našeg samoupravnog tijela radničkog savjeta, htio bih i sam kao vaš prvi i odgovorni suradnik izreći neke svoje predloge, pobude i misli.

Disciplinska ili ukratko rečena politika kažnjavanja u kadrovskoj praksi u našem udruženom radu kao cjeloti pružila različitu in živu raspravu.

Ponegdje su vidjeli u kažnjavanju i prinudnim mjerama osnovni pokretač za uspostavu discipline i odgovornosti ljudi na radu.

Ponegdje su se trudili, da kod uklanjanja raznih povreda radne obaveze i nepravilnosti u radu izbjegnju svaku prinudnu mjeru ili kažnjavanje, jer potrebnih mjera uopšte nisu imali.

Ponegdje su samo formalno upotrebljavali razna disciplinska sredstva i mjere, pretežno samo za neke kategorije zaposlenih, općenito samo za one na „nižim“ radnim zadacima i radovima. To je bio kao neki prosjek u dosadašnjem stanju područja o kojemu sada raspravljamo na osnovi predloga naše komisije za kadrovsko-socijalne stvari. To je ukratko razdoblje prije prijema našeg „malog“ ustava — Zakona o udruženom radu.

Novi Zakon o udruženom radu je nova revolucionarna tekovina radničke klase, koja u našem socijalističkom društvu zna što hoće i što sve mora postići u dobrobit radnika samih. U našoj OOUR SPO smo na osnovi toga novog zakona primili već mnoge samoupravne akte, (statut) a sada stoji pred nama već spomenuti novi Pravilnik.

Ne smijemo se bojati, da ne će taj pravilnik biti primljen u onom obliku, koji najviše odgovara i koristi samome radniku. Jamac za to je sama osnova tog Pravilnika Zakon o udruženom radu i naš republički zakon o radnim odnosima.

Ako želim razmotriti sve promjene, koje pridobijemo s primitkom tog Pravilnika oduzelo bi nam previše vremena.

Uvjeran sam, da će mnogi od vas uočiti demokratičnost kao i zaštitu radnog čovjeka ako povredi bilo koju radnu obavezu. Radnik mora biti obavješten o ustanavljanju povrede, o pravu i načinu odbrane, kao i uslovne kazne, ima pravo žalbe zbog izrečenih mjera na radnički savjet i da da predlog sudu udruženog rada, ima pravo na obnovu postupka po već izrečenoj mjeri odnosno kazni. Sve to biti će vam potpuno jasno onda, kada pročitate nacrt novog pravilnika. Kao dokaz demokratičnosti naveo bih samo još to da će imati svaki radnik, koji počini povredu i protiv kojega će se voditi disciplinski postupak

pravo izabrati svoga branioca, nije više vezan na svoje drugove iz OOUR SPO ili odvjetnika. Može izabrati bilo koju osobu u koju ima povjerenje i koja dobro poznaje propise i cjelokupnu problematiku.

Prije nego što bi se u potpunosti suglasio s predloženim Pravilnikom htio bih izreći još neke svoje misli:

Disciplinska (politika kažnjavanja) politika kod nas neka bi djelovala u smislu sljedećih konstatacija i pretpostavka:

1. ako moraš kažnjavati, učini sve, da će ta kazna djelovati odgojno
2. kažnjeni radnik ne smije kaznu smatrati kao osvetu pojedinca ili organa
3. u primjeru, da radnik počini povredu prvi puta neka se izreče uslovna kazna i time se da radniku mogućnost da se popravi, jer je to znak povjerenja
4. moramo biti svjesni i toga, da radnika sa kaznama ne motiviramo, da radi više i bolje nego ga samo prisilimo, da se pridržava minimalnih radnih zahtjeva
5. ako disciplina, red i odgovornost temelje samo na strahu zbog kazne onda nemaju pravih temelja. Naši pravi temelji su samo naša soci-

jalistička svjest, pripadnost radničkoj klasi i spoznaja, da sve radimo za dobrobit nas svih.

Postupak pri izvođenju disciplinske politike u našoj OOUR SPO neka temelji na sljedećem:

1. zakonitosti
2. stručnosti prilikom vođenja samog disciplinskog postupka
3. potpunoj odgovornosti, samostalnosti kod donošenja odluka disciplinskog organa (disciplinske komisije i radničkog savjeta) za izrečene mjere
4. pravednosti, objektivnosti i uzimanju u obzir svih okolnosti
5. uzeti u obzir i činjenicu, da su za to posredno odgovorni i vodje zbog same specifičnosti našega rada — raštrkanost kao nemoguć trajan nadzor nad radnicima.
6. uložiti sindikata kao zaštitnika
7. dogovoru o višini kazne za pojedine vrste povreda (sindikata, ZK, samouprava).

Sa takvim svojim pogledima na predloženi nacrt Pravilnika odnosno samoupravnog opštog akta — sam ZA!

DIREKTOR
OOUR SPO
MARJAN ZUPANC

Nov upravni aneks je za TOGREL velika pridobitev

Novosagrađeni upravni aneks je od velikog značenja za TOGREL.

Gradnja druge faze otroškoga vrtca v Krškem (FOTO: Goran Rovani)

Gradnja druge faze dječjeg vrtića u Krškem (FOTO: Goran Rovani)

STRELKE DRUGE

Na Ohridu je bilo od 5. do 7. oktobra zvezno srečanje gradbenih delavcev Jugoslavije, na katerem so v športnih tekmovanjih sodelovale zmagovalne ekipe posamičnih panog republiških tekmovanj. PIONIRJEVE strelke so v postavi: Sonja Medle, Metka Bučar, Štefka Šega in Julka Bratož zasledle 2. mesto, v tekmovanju posameznic pa je dosegla lep uspeh Sonja Medle z uvrstitvijo na 2. mesto med posameznicami. Strelkarn za njihov uspeh iskrene čestitke!

DRUGO MJESTO

Na Ohridu se od 5. do 7. oktobra održavalo savezno takmičenje gradbenih radnika Jugoslavije, na kojem su u sportskim disciplinama sudjelovale ekipe najboljih, koje su izašle iz republičkih takmičenja. PIONIROVE streljačice su u sastavu: Sonja Medle, Metka Bučar, Štefka Šega i Julka Bratož osvojile 2. mjesto. U takmičenju pojedinki ljep uspjeh osvojila je Sonja Medle, koja je takodje osvojila drugo mjesto. Streljačicama za postignute rezultate iskrene čestitke!

Iz
vseh
straniTOZD
GRADBENI
SEKTOR KRŠKO

OE Železokrivnica, katera od 1. 1. 1978 posluje v okviru TOZD-a kot nova obračunska enota, je v obdobju od I-IX dobavila in izkričila cca 1.358 ton betonskega železa od tega za:

TOZD Togrel	631 ton
TOZD Zagreb	33 ton
PDE Libija	121 ton

Kežman Anton in Vučajnk Zvonko sta že vrsto let ena izmed najboljših delovodij na TOZD-u. Za svoja uspešna dela sta bila že nagrajena v letu 1977. Na predlog strokovnega kolegija TOZD-a za uspešno opravljena dela na objektih v letu 1978 pa sta nagrajena s 500,- dinarji.

— Kežman Anton je trenutno zaposlen na objektih TRZ Bregana

— Vučajnk Zvonko na objektu Hotel „Terme“ v Čateških toplicah

Most čez Savo v Brestanici kaže da bo gotov po planu do 29. X I 1978. TOZD kot nosilec del je že končala svoja dela, trenutno poteka montaža zadnjih nosilcev, tako, da bodo kmalu na „štajerski strani“.

Rudman Viktorju strojnemu referentu TOZD-a je ob odhodu v pokoj podarjeno spominsko darilo. Bronasto plaketo z likom tovariša Tita, delo kiparja Štovička, mu je izročil direktor TOZD-a.

Most čez Krko je 16. 9. 1978 v prisotnosti številnih gostov predan v promet v Krški vasi. Delo sta opravila „Gradis“ Maribor in „Pionir“ Krško.

Te dni je gradbeni sektor začel z deli na objektu Laboratorij — pri Togrelu.

Sa
svih
stranaOOUR
GRADJEVNI
SEKTOR KRŠKO

Obračunska jedinica „Armiračnica“ koja u okviru OOUR-a posluje od 1. 1. 1978, je u periodu od

1. 9. 1978 nabavila, izkričila i montirala ukupno 1.358 ton betonskog čelika, od toga za:

OOUR Togrel	631 ton
OOUR Zagreb	33 ton
Radna jedinica Libija	121 ton

Kežman Anton i Vučajnk Zvonko su već više godina u samom vrhu među građevinskim poslovođama u OOUR-a. Za uspešno izvršene radne zadatke su bili nagrađeni 1977 god. 1978 god. je vodstvo OOUR-a jednoglasno donelo odluku o novčanoj nagradi obojici poslovođa sa po 5000,- din.

— Kežman Anton trenutno radi na objektima TRZ Bregana

— Vučajnk Zvonko na objektu Hotel „Terme“ v Čateških toplicama.

Most preko Save u Brestanici po svemu sudeći biće gotov do roka 29. XI. 1978. god. OOUR-a kao nosioc poslova je već završila svoje radove i trenutno se vrši montaža poslednjih nosača.

Rudman Viktorjumašinskom referentu je pri odlasku u penziju poklonjena bronzana plaketa sa likom druga Tita, rad kipara Štovička, kojeg mu je predao drug direktor OOUR-a.

16. IX. 1978 u prisustvu brojnih gostiju je predan u saobraćaj most preko Krke u Krški vasi. Radove na mostu su izradili „Gradis“ Maribor i „Pionir“ Krško.

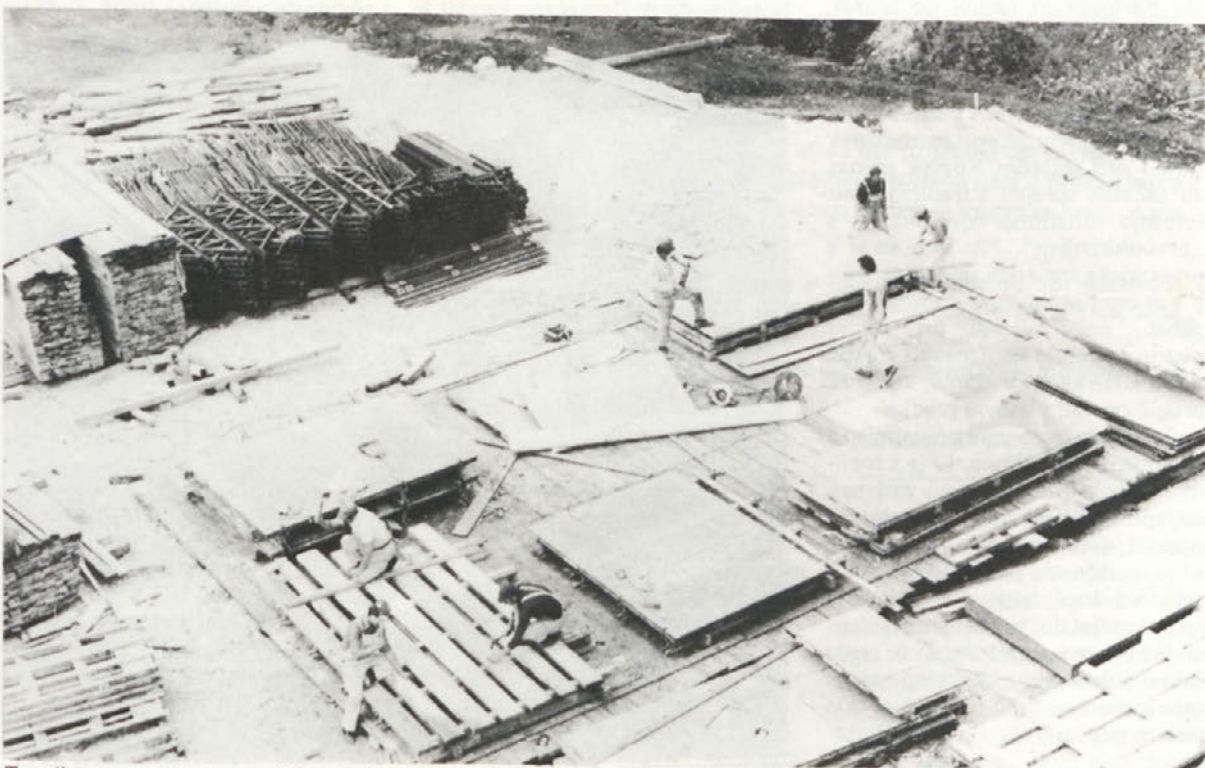
Ovih dana je građevinski sektor počeo izgradnju laboratorija — pored fabrike montažnih elemenata Togrel.

● Električne energije smo leta 1947 proizvedli 1450 milijonov kilovatnih ur, danes pa jih dosegamo že skoraj 49 milijard. Proizvodnja premoga je v enakem razdoblju narasla od 9 na 39 milijonov ton, se pravi več kot za štirikrat. Proizvodnja nafte se je povečala od 33.000 ton na skoraj 4 milijone ton. V zadnjih 30 letih so najbolj napredovale v državi energetika, metalurgija, strojna industrija, ladjedelnštvo, kemijska, tekstilna, živilska, usnjarska, obutvena industrija in druge. Vse to potrjuje našo visoko stopnjo gospodarske rasti, ki je znašala zadnja tri leta 5,8 odstotka na leto.

● 1947. godine proizveli smo 1450 milijonov kilovata električne energije, danas pa skoro 49 milijardi. Proizvodnja ugljena je u jednakom razdoblju narasla od 9 na 39 milijuna tona, to znači za četiri puta više. Proizvodnja nafte se je povećala za 33.000 tona na skoro 4 milijuna tona. U zadnjih 30 godina najviše su napredovale energetika, metalurgija, strojna industrija, brodogradnja, kemijska, tekstilna, prehrambena, kožna, industrija obuće i druge. Sve to potvrđuje visoki stupanj privrednog porasta, koji je iznosio u poslednje 3 godine 5,8 % godišnje.

● V prvih 2 letih sedanjega srednjeročnega načrta smo zgradili v državi skoraj 300.000 novih stanovanj. Tega smo lahko veseli, vendar načrta stanovanjske izgradnje s tem nismo dosegli. Prodaja osebnih avtomobilov se je v letih 1965 do 1976 povečala za več kot štirikrat, hladilnikov za okoli trikrat, električnih aparatov pa skoraj za trikrat. Vsako drugo jugoslovansko gospodinjstvo že ima danes televizor, vsako tretje pa osebni avtomobil.

● U prve dvije godine srednjeročnog plana izgradili smo u našoj državi skoro 300.000 stanova. Zbog toga možemo biti veseli ali plana izgradnje stanova nismo postigli. Prodaja osobnih avtomobila povećala so od 1965 do 1976 godine za četiri puta, hladnjaka za oko tri puta, električnih aparata skoro za tri puta. Svako drugo domaćinstvo danas već ima televizor, svako treće pa osobna kola.

Tesarji na gradbišču stanovanjske soseske Grič v Krškem

Tesari na gradilištu Grič u Krškem, gdje se grade stambene zgrade

Bili smo v Drvarju – mestu heroju

Po dolgih in burnih razpravah je padla končna odločitev: gremo v Drvar – mesto heroj. Že dolgo prej so s strani članov sindikata padale pripombe zakaj ne bi v okviru OO sindikata na TOZD-u Ljubljana organizirali izlet. Interesentov je bilo dovolj, skoraj preveč, kasneje ob sami realizaciji pa so omahljivci odpadli. Namen izleta je bil, da si ogledamo naše gradbišče v Drvarju, med potjo pa še vse ostale znamenitosti naše dežele.

Dan „D“ je bil 14. 10. 1978 ob 5,30 uri, ko smo na pot krenili iz Most v KOMPASOVI realizaciji. Pot nas je vodila skozi meglo, ki je napovedovala lepo vreme, skozi Novo mesto čez Gorjance v Metliko. Tu smo si po okrepčilu, kot prvo stvar ogledali vinsko klet KZ Metlika, katero je naše podjetje pred mnogimi leti zgradilo. Po ogledu proizvodnih prostorov (imeli smo srečo, saj se je ravno pričela trgati grozdja na tem okolišču in smo bili priče začetni proizvodnji pravih belokranjskih vin) in skladiščnih prostorov za vino kapacitete cca 200 vagonov in prijetni razlagi smo bili deležni še pokušine znane „Metliške črnine“. Kasneje smo si ogledali še Belokranjski muzej, kjer nam je kustos muzeja v hrvaških besedah orisal položaj in pomen Bele krajine v preteklosti in med NOB, ter nas popeljal na ogled razstavnih predmetov. Po končanem ogledu smo nadaljevali pot ob Kolpi skozi OZALJ, starodavno mesto last znanih hrvaških grofov Frankopanov do Karlovca in naprej do Slunja, mesta nad lepo Korano. Tu smo si malo pretegnili noge, da bi potem lažje prenesli pot do onega naših najlepših nacionalnih parkov – do Plitvičkih jezer. Lepi in moderni hoteli nad jezerom Kozjak so nas za začetek sprejeli s tradicionalno letošnjo turistično domisljico – s „prebukiranjem“. Ko smo stvar s prebukiranjem rešili z nastavitvijo v tretjem hotelu in se namestili po sobah, smo kasneje pri kosilu glasno in veselo komentirali zmago naših košarkarjev v Manili, ko so že drugič postali svetovni prvaki.

Popoldan smo namenili ogledu spodnjega dela Plitvic, ki je s svojimi impozantnimi slapovi verjetno najboljši del tega parka. Nedotaknjena divjina ob jezerih, čista voda, ki se spušča niz skale in razbija na tisočero kapljic, poraja v človeku spoštovanje do narave in obenem tudi obdaja s ponosom, da se svetu lahko pohvalimo z enkratno igro in lepoto narave. Prav prijetna je bila potem peš hoja ob jezerih do hotela.

Zvečer smo sicer sklenili, da gremo zgodaj spat, da bomo lahko

drugi dan navsezgodaj krenili na pot, vendar nas je večina to oblubo prekršila in smo bili zjutraj po kratki noči malo pospani. Pot nas je vodila skozi Bihać, mesto kjer je bilo prvo zasedanje AVNOJA, naprej po avnojski cesti proti Drvarju. Bolj smo se bližali cilju vse pogostejši je bil naš spremljevalec ob poti: kamen in redki pritlikavi hrast, vse do roba prelaza, preden smo spodaj v dolini zagledali zelene trave obdane s hribi, kraj kjer se je pod hribi stisnil Drvar, mesto ki je na Titov rojstni dan leta 1944 doživelo svojo najbolj krvavo epopejo med NOB. V spomih na ta dogodek stoji sredi mesta na hribčku lep spomenik vsem tistim, ki so žrtvovali svoje življenje za boljši jutri. Po ogledu spomenika smo se napotili na gradbišče, kjer nam je tov. ZAJAS MARIAN, vodja objektov povedal in pokazal, kaj naši Pionirjevci gradijo tako daleč od doma. To je velika proizvodna TOGREL hala, ki bo namenjena za proizvodnjo tepihov (čilima), zraven pa bodo tudi poslovno upravni prostori. Pogoji za delo in življenje so tukaj zelo težki, ker je tovarna izven mesta in si brez prevoznega sredstva kot odrezan od sveta. Kljub temu, da so nam predstavniki OO sindikata investitorja iz Sarajeva obljubili, da bodo tudi oni prišli v Drvar, jih ni bilo in tako nismo mogli izmenjati mišljenj in problemov, ki tarejo nas gradbenike in njih v tekstilni industriji.

Po ogledu gradbišča smo se napotili do Titove pečine, mesta kjer se je tov. Tito nahajal skupaj z Vrhovnim štabom v času desanta. To je votlina sredi strmih skal po težko dostopni poti, ki je sedaj seveda urejena. Pred votlino je lesena baraka, kjer se je zadrževal in delal Tito. Ta je sedaj zaprta, vsi predmeti iz nje pa se nahajajo ob vznožju v muzeju. Od vseh predmetov je verjetno najbolj zanimiva njegova maršalska uniforma, katero so mu za rojstni dan hoteli podariti Drvarčani, vendar je

RAZPIS

UREDNIŠKI ODBOR BILTENA RAZPISUJE JAVNI NATEČAJ ZA PREDLOG NOVE GLAVE GLASILA DELOVNE SKUPNOSTI SGP PIONIR IN ZA NOVI NAZIV GLASILA

POGOJI:

1. Prijavljeni predlog mora vsebovati naziv glasila, ki naj po možnosti simbolizira gradbeno dejavnost podjetja in navedbo, da gre za glasilo delovne skupnosti SGP PIONIR Novo mesto;
 2. Glava, ki mora vsebovati naziv glasila in gornjo navedbo, mora biti izrisana s tušem na šelešamer papirju ali pergament papirju. Glava mora biti široka 211 mm in visoka do 60 mm;
 3. Za primer barvnega tiska morajo biti na priloženem listu označene, barve, v katerih se tiskajo posamezni deli glave. V poštev pridejo samo barve sedanjega zaščitnega znaka SGP PIONIR modra in rumena ter bela barva;
 4. Natečaj je anonimen, zato mora biti predlog zaprt v kuverti, risba pa na hrbtni strani označena s šifro. Priložena mora biti posebna zaprta kuverta označena z isto šifro, v njej pa polni naslov predlagatelja;
 5. Tako opremljene predloge je do 15. decembra 1978 dostaviti na naslov: Uredništvo BILTENA, SGP PIONIR, 68000 Novo mesto, Kettejev drevored 37.
- Predlog, ki ga bo Uredniški odbor izbral bo odkupljen od avtorja.

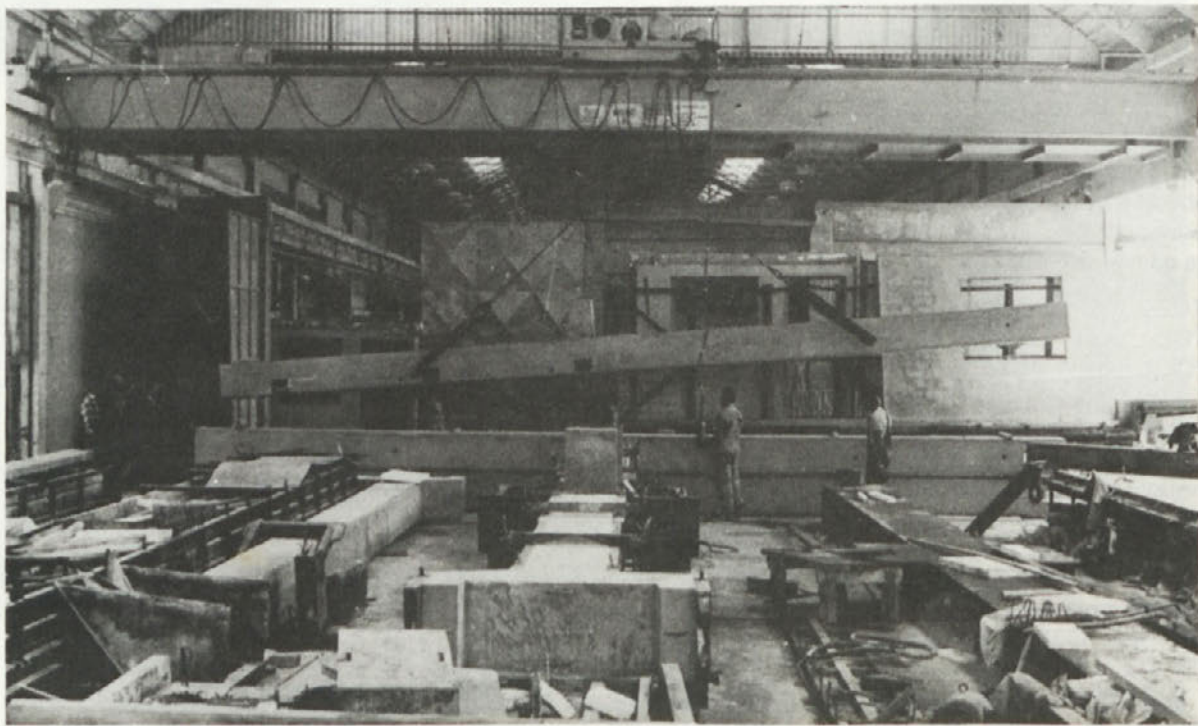
UREDNIŠKI ODBOR BILTENA

ni nikdar oblekel, saj so jo ob napadu Nemci zajeli in kasneje razkazovali ter trdili, da so ubili glavnega komandanta. Toda po zaslugi prebivalcev in udarnih Dalmatincev, ki so pritekli na pomoč, se je desant razbil in tov. Tito je bil skupaj z Vrhovnim štabom rešen. Ko človek posluša pripoved ljudi o tem dogodku, o teh ljudeh, ki so z golimi rokami reševali življenje glavnega komandanta lahko ugotovi samo eno: to so bili heroji in Drvar je resnično herojsko mesto.

Po kosilu v lepem motelu izven mesta smo se napotili povprek in počez čez boseske hribe in kraje,

odkoder je veliko ljudi zaposlenih pri nas proti Prijedoru. Poskušali smo ujeti zadnje trenutke dneva, da bi si ogledali še spomenik kozarske epopeje na Mrakovici, vendar nas je noč prehitela, pa tudi v planu izleta ni bil predviden. Zato smo se zapodili proti domu. Nočna vožnja po gneči na naših cestah, nas je v poznih urah zaspale in utrujene pripeljala v Ljubljano, bogatejše za nova spoznanja resnice in življenja naših ljudi, bogatejše za nov košček naše prelepe domovine. Kakor koli že je bilo, še bi šli in tudi bomo šli.

BORIS POŽEK

10-tonski mostni žerjav dviga pravkar izgotovljeni montažni steber v TOGRELU v Krškem

Kran sa nosivošču od 10-tona u TOGRELU u Krškom diže montažni stub, koji je bio u tom trenu završen

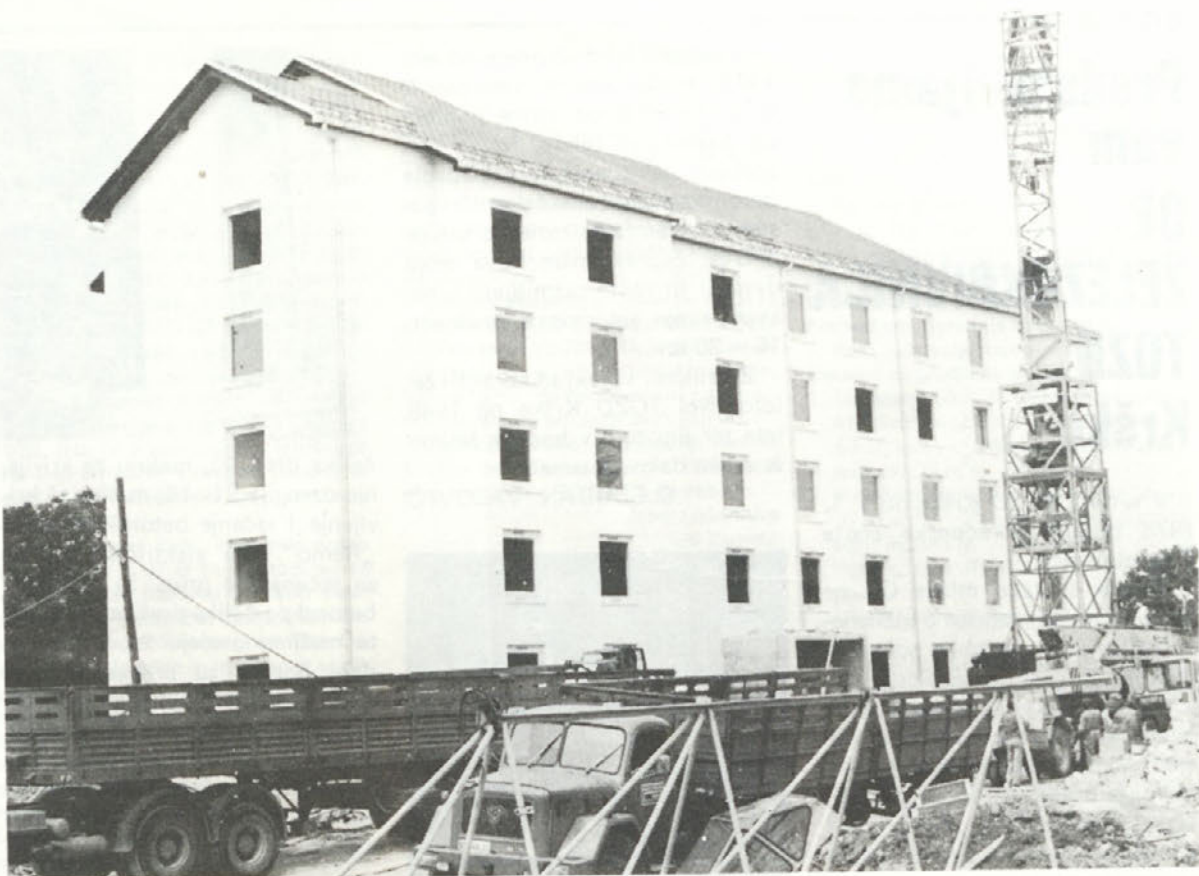
Posjetili smo Drvar grad heroj

Članovi sindikata OOUR Ljubljana namjeravali smo organizirati izlet. Nastao je problem — kuda. Poslije žustrih rasprava odlučili smo se za Drvar. Kandidata za izlet bilo je dovoljno i kao i obično na dan izleta nekih od njih nije bilo. Namjera nam je bila, da si pogledamo naše gradilišče u Drvaru, sve zanimljivosti grada i njegove okoline.

Dan izleta odnosno dan „D“ pao je na 14. 10. 1978. U 5,30 sati krenuli smo iz Mosta u Kompasovoj realizaciji. Bila je magla, koja je nagovještavala lijepo vrijeme. Putovali smo preko Novog mesta i Gorjanaca u Metliku. Tu smo preza-logajili, ogledali smo si Vinarski podrum PZ Metlika, kojega je prije nekoliko godina sagradila naša radna organizacija. Ogledali smo si proizvodne prostorije (bila je već berba grozdja i započela je proizvodnja poznatih belokranjskih vina), skladišta za vino kapaciteta cca 200 vagona i osim tumačenja života i rada pokušali smo poznatu „Metliško črnino“. Ogledali smo si i Belokranjski muzej, gdje nam je kustos muzeja na srpskohrvatskom jeziku opisao položaj i značenje Bele krajine u prošlosti i za vrijeme NOB i pokazao muzejske eksponate. Put smo nastavili uz rijeku Kupu do Ozlja, starodavnog grada nekada vlastnišvo Frankopana, poznatih hrvatskih grofova. Preko Karlovca pošli smo prema gradiću Slunju, koji leži iznad rijeke Korane i nastavili put prema našem najlepšem nacionalnom parku — Plitvičkim jezerima. Ljep i moderan hotel Kozjak, koji leži iznad samog jezera, dočeka nas je sa svojim ovogodišnjim turističkim domišljajem „prebukiranjem“. Kad smo riješili i taj problem smještaja smo za vrijeme ručka glasno i veselo komentirali pobjedu naših košarkaša, jer su već drugi puta postali prvaci svijeta.

Poslije podne ogledali smo si donji dio Plitvica, koji su zbog svojih imponantnih slapova vjerojatno najljepši dio parka. Nedotaknuta divljina prirode uz sama jezera, kristalno čista voda, koja pada niz hridine i razbija na hiljade kapljica, ponuka čovjeka na to, da je ponosan na tako jedinstvenu ljepotu prirode. Prijatno je bilo i pješačenje uz sama jezera do hotela.

Odlučili smo, da ćemo ići ranije spavati, da slijedeći dan odmoreni rano krenemo na put. Mnogi nismo obećanje održali i pošli smo na put umorni i pospani. Put nas je vodio kroz Bihac, gdje je bilo. 1. zasjeda-

Stavba dijaškoga doma v Šmihelu pri Novem mestu
Zgrada djačkog doma u Šmihelu kod Novog mesta

nje AVNOJ—a i dalje putem Avnoja prema Drvaru. Što više smo se približavali cilju to je bilo više kamenja i niskih hrastova sve do prijevoja od kuda smo ugledali zelenu dolinu, okruženu brežuljcima. Tu se je pod brdima stisnuo grad Drvar, koji je za vrijeme NOB na Titov rođendan 1944. godine doživio svoju krvavu epopeju. Palim u bitci za Drvar stoji na brežuljku spomenik. Spomenik smo si ogledali i krenuli na gradilišče. Tu Pionir gradi proizvodnu halu TOGREL u kojoj će se tkati ćilimi, a osim toga biti će i poslovno-upravne prostorije. Uslovi za rad i život su teški, jer je tvornica izvan grada i bez sredstava saobraćaja odrezan si od svijeta. O radu na gradilištu dao nam je sve potrebne informacije drug Zajas Marian, vodja objekata. Naši predstavnici sindikata bili su u dogovoru sa osnovnom organizacijom sindikata investitora iz Sarajeva, da će i oni doći u Drvar, pa ćemo porazgovarati o našim i njihovim problemima, ali ostalo je samo na dogovoru, jer njih nije bilo.

U Drvaru ogledali smo si i poznatu Titovu pećinu u kojoj se nalazio drug Tito i vrhovni štab NOB za vrijeme desanta na Drvar. Pećina leži usred strmih hridina, do nje se došlo po vrlo strmom i nepristupačnom terenu, koji je danas urednjen zbog posjetilaca. Pred samom pećinom stoji baraka, gdje je bivao i radio drug Tito. Ekspoziti su preneti u muzej u samom podnožju hridina. Najinteresantniji predmet muzeja je svakako maršalska uniforma, koju su građani Drvara željeli pokloniti drugu Titu za njegov rođendan. Nju su Nijemci za vrijeme desanta pronašli i hvatili se pokazujući je, da su ubili vrhovnog komandanta druga Tita.

RASPIS

UREDNIČKI ODBOR BILTENA RASPISUJE JAVNI NATJEČAJ ZA PRIJEDLOG NOVE GLAVE VJESNIKA RADNE ZAJEDNICE SGP PIONIR I ZA NOVI NAZIV VJESNIKA

USLOVI:

1. Prijavljeni prijedlog sadržati mora naziv vjesnika (u slovenačkom jeziku!), koji neka u okviru mogućnosti simbolizira gradjevnu djelatnost SGP PIONIR, te doznaku, da je to: „Glasilo delovne skupnosti SGP PIONIR Novo mesto“;
2. Glava, koja mora sadržati naziv vjesnika i gornju doznaku, crtana mora biti crnim tušem na šleshamer ili pergamin papir te mora imati sljedeće mjere: širina 211 mm, visina do 60 mm;
3. Za slučaj štampanja u bojama mora biti na priloženom listu doznačeno u kojim bojama štampaju se pojedini djelovi glave. U obzir dolaze samo boje sadašnjeg zaštitnog znaka SGP PIONIR: plava, žuta te bjela boja;
4. Natječaj je anoniman, te mora biti prijedlog dostavljen zatvoren u kuverat, a na crtežu na poledjini napisana šifra. Priložen mora biti zatvoren kuverat označen istom šifrom, u kojem se nalazi puna adresa predložioaca;
5. Na taj način opremljene prijedloge šaljite do 15. decembra 1978. godine na adresu: UREDNIČKI ODBOR BILTENA SGP PIONIR, 68000 Novo mesto, Kettejev drevored 37.
Prijedlog, kojeg će urednički odbor izabrati, biće otkupljen od avtora.

UREDNIČKI ODBOR BILTENA

Zaslugom prodornih Dalmatinaca i gradjana Drvara bio je razbijen desant, drug Tito i vrhovni štab spašeni. Sada kada slušamo te ljudi kako su i goloruki branili svog komandanta možemo jasno shvatiti, da su zaista heroji i da je grad Drvar zaista grad — heroj.

Poslije ručka u motelu izvan grada krenuli smo preko bosanskih planina prema Prijedoru, odakle mnogi rade kod nas u poduzeću.

Željeli smo si još iako nije bilo planirano ogledati spomenik Kozare na Mrakovici, ali nas je noć pre-stigla i od ogleda nije bilo ništa. Krenuli smo kući. Umorni stigli smo u Ljubljano, probijajući se kroz gusti promet na našim cestama, ali bogatiji spoznajom o životu i radu naših ljudi, bogatiji zbog ogleda prelijepog djela naše domovine s željom, da ga još posjetimo.

BORIS POŽEK

Predstavljamo vam OE ŽELEZOKRIVNICA TOZD Krško

V sestavu TOZD Krško od 1. 1. 1978 posluje obračunska enota Železokrivnica.

Čeprav se tako mlada OE ne more pohvaliti z moderno mehanopremljenostjo, se lahko pohvali z velikim številom že zgrajenih objektov za katere je dobavljala, izkrivila in zmontirala armaturo. Za njimi so ostali številni objekti, s katerimi se hvalijo ne le železokrivci, TOZD, temveč DO „Pionir“ kot so: Motel „Petrol“ Čatež, Kegljišče v Čateških toplicah, Hotel „Donat“ v Rogaški Slatini, Plinsko—Parna elektrarna v Brestanici, Tovarna celuloze in papirja Đuro Salaj v Krškem, Hotel „Sremič“ v Krškem, Delavski dom v Krškem, Most v Krški vasi ter sigurno najbolj zahtevni, najtežji in največji most čez Savo v Brestanici ter številni drugi manjši objekti tudi zelo zahtevni.

V svoji sestavi Železokrivnica ima 48 železokrivcev, od tega 10 na gradbiščih PDE Libija, doma pa so 3 VK, 12 KV in 20 PU ter 3 KV strojnika. Res je, da kvalifikacijski sestav ni najboljši, ali oni ne sedijo prekrižanih rok. Že drugo leto zapovrstjo organizirajo tečaje za PU Železokrivce, kandidate pa jemljejo iz svojih vrst. Vlaganje sredstev v združena sredstva za izobraževanje, daje že prve sadove. To leto imajo že dva vajenca, upajo pa, da jih bo drugo leto še več.

Od strojev v železokrivnici so: stroj za ravnanje in sekanje železa BNT 40, stroj za krivljenje stremen ST—16, stroji za krivljenje železa „Remo“, več električnih rezalcev ter proga za nategovanje železa v dolžini cca 70 m. Vsi ti stroji, občutijo to iz dneva v dan, so postali premajhni in ne odgovarjajo potrebam, odgovorni pa povedo: „Zgradili bi že novo sodobno železokrivnico kapacitete 3 — 5000 ton/letno, toda nimamo še nove lokacije, no tudi ta bo kmalu.“

Stiki so že navezani s tukajšnjo Skupščino občine Krško o dodelitvi nove lokacije v industrijski coni NE Krško, ki je zelo ugodna, ker je industrijski tir v neposredni bližini ter je komunalno opredeljena z vodo, kanalizacijo in elektriko.

V sestavu železokrivnice od leta 1977 je tudi viličar nosilnosti 2 tone, kateri je od velike pomoči pri nakladanju železa. No, s tem problem nakladanja in razkladanja betonskega železa na železniški postaji ni rešen (zelo redke so usluge SPO-ja, čeprav imamo dva svoja dvigala) in resno razmišljajo o nakupu enega autodvigala nosilnosti 15 — 20 ton.

Z velikimi koraki so korakali železokrivci TOZD Krško od 1948 leta ter jim tudi v bodoče želimo še veliko delovnih uspehov.

SLOBODAN IVASOVIČ

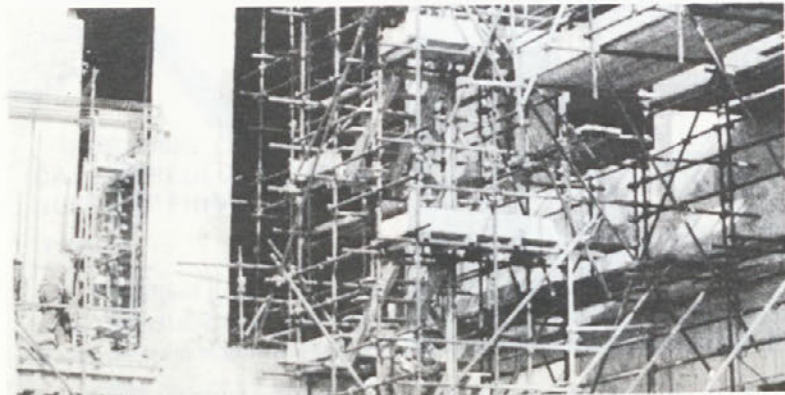
Predstavljamo vam OE ARMIRAČNICA OOUR Krško

U sestavu OOUR-a Krško od 1. 1. 1978. ovd. posluje Radna jedinica „Armiračnica“.

Ova mlada jedinica iako se ne može pohvaliti modernom mehanopremljenošću može se pohvaliti velikim brojem impozantnih objekata za koje je dobavila, izkrivila i montirala betonski čelik. Za njima su ostali brojni objekti kojima se ponose ne samo armirači, OOUR Krško već i cela Radna organizacija „Pionir“ kao što su: Motel „Petrol“ Čatež, Kuglana u Čateških m toplicama, Hotel „Donat“ u Rogaškoj Slatini, Plinsko—Parna elektrarna u Brestanici, Fabrika celuloze i papira „Đuro Salaj“ u Krškom, Hotel „Sremič“ u Krškom, Radnički dom u Krškom, Most Krška vas i svakako najzahtevniji, najteži, najimpozantniji i najveći most preko Save u Brestanici, kao i još mnogi drugi manji ali veoma složeni objekti.

U svom sastavu armiračnica ima 48 armirača od toga je VK 3, KV 12, PU 20, mašinista KV 3 i 10 u PDE Libija. Istini za volju kvalifikacijski sastav nije baš najbolji ali i one ne sede skrštenih ruku. Već drugu godinu zaporedno organizuju tečajeve za pridobivanje polukvalifikacije za armirače, ljude pa regrutuju iz svojih redova. Ulaganje sredstava u fondove za školovanje već rađa prve plodove. Ove godine se u njihovoj sredini nalaze već dva učenika.

Od mašina armiračnica ima: mašinu za ravnanje i sečenje beton

čelika BNT 40, mašinu za krivljenje uzengija ST—16, mašine za krivljenje i sečenje betonskog čelika „Remo“, više električnih mašina za sečenje, te prugu za razvijanje betonskog čelika družine 70m. Sve te mašine, osećaju to iz dana u dan, postale su premalene i ne mogu zadovoljiti njihovim potrebama, pa kažu: „Postavili bi mi novu, savremenu armiračnicu, kapacitete 3 — 5.000 ton/godišnje ali nemo novu lokaciju“, no i ona će biti uskoro.

Kontakte su već uspostavili sa Skupštinom opštine o dodeljivanju nove lokacije u industrijskoj zoni NE Krško. Nova lokacija je vrlo pogodna za armiračnicu jer je po-

red ind. koloseka a to je još i voda, struja i kanalizacija.

U sastavu armiračnice je od 1977.g. viličar nosivosti 2 tone, koji je od ogromne pomoći pri utovaru betonskog čelika. No sa tim i nije problem utovara i istovara rešen. Veliki problemi su utovar i istovar betonskog čelika sa železničke stanice na deponiju u armiračnici (redke su usluge SPO-ja — iako imamo dve dizalice u svom parku) te razmišljaju već o nakupu autodizalice za njihove potrebe nosivosti 15 — 20 ton.

Rapidnim koracima koračali su armirači OOUR-a od 1948 te im i u buduće želimo puno novih radnih pobeda.

SLOBODAN IVASOVIČ

Zaštitne rokavice niso nikoli odveč (FOTO: G. Rovani)

Zaštitne rukavice niso nikada nepotrebne. (FOTO: G. Rovani)

GRADBENI SEKTOR ZAGREB

Uprava sektorja se nahaja v Zagrebski ul. 145 b.

20. 9. 1978. leta je bilo zaposlenih 372 delavcev.

Predvidena bruto realizacija za leto 1978. znaša 19 milijard starih dinarjev.

Moj namen je, da s tem prispevkom seznanim bralce BILTENA z značilnostmi in problematiko našega TOZD. Doslej ni bilo nobenih podatkov o našem delu in življenju. Za to nosimo del krivde tudi mi v Zagrebu zaradi dislokacije TOZD in jezikovnih preprek, ki so sedaj na naše veliko zadovoljstvo prenehale. Vsem, ki so sodelovali v akciji za dvojezični Bilten naše iskrene čestitke. Dvojezičnost Biltena nas obvezuje k boljšemu obveščanju o življenju in delu v našem TOZD.

Sedaj gradimo: „Pekarno“ Borongaj, halo in peskovnik v tovarni Jedinstvo, športno dvorano in čistilno napravo odpadnih voda u Samoboru, po eno tovarniško halo pa v Zelini in Mariji Bistrici.

Naše največje gradbišče se nahaja v Veliki Gorici, kjer gradimo stanovanjsko naselje s celotno infrastrukturo in potrebnimi spremljajočimi objekti. Predračunska vrednost je približno 40 milijard starih dinarjev.

Predviden rok gradnje je 2 leti.

Za ilustracijo naj navedem kaj vse je potrebno zgraditi na gradbišču Velika Gorica.

1. Stanovanjski blok I: enosobna stanovanja: 41,15 m² – 21 stanovanj, dvosobna stanovanja: 57,20 m² – 84 stanovanj, dvoipolsobna stanovanja: 67,35 m² – 84 stanovanj.
2. Stanovanjski blok II: enostobna stanovanja: 37,15 m² – 21 stanovanj, enoipolsobna stanovanja: 46,85 m² – 21 stanovanj.
3. Vrstne hiše III: 73,30 m² – 227 stanovanj; SKUPAJ: 449 stanovanj
4. Spremljajoče objekte: zaklonišče za 400 ljudi, otroški vrtec, trgovino, plinsko postajo (vrednost cca 1 milijardo).
5. Infrastruktura: ceste skozi gradbišče 2238 m, fekalno kanalizacijo 4574 m, kanalizacijo za atm. vode 4860 m, zunanja dela 1785 m, javno razsvetljavo mesta 2260 m, podzemni kabel 5090 m, plinovod 2500 m.

Za vse zgoraj navedene inštalacije je bilo potrebno izkopati 20 km kanalov.

Lastniki 37 stanovanj bodo prejeli ključne 20. 12. 1978. Poleg teh stanovanj v katere se bodo lastniki vselili že letos, bomo zgradili še 101 stanovanje do tretje faze.

Navedena infrastruktura bo zgrajena že letos. Osemdeset odstotkov naselja v Veliki Gorici bi moralo biti organizirano kot PDE, v kateri bi morala sodelovati TOZD Krško in TOZD Zagreb, vsak s 50 % delovne sile. Tik pred pričetkom del je TOZD Krško odklonil sodelovanje zaradi prevelikih obveznosti na svojem področju. Vsled tega je zašel TOZD Zagreb v težak položaj, saj je moral zaposliti še okoli 130 delavcev različnih strok.

S pričetkom del, naselja Velika Gorica bi morali začeti s 1. 9. 1977.

Začetek gradnje pa se je zakasnil zaradi nekaterih nerešenih problemov, predvsem finančnih. Ti problemi so bili rešeni šele marca letos. Nato pa je nastal problem z žerjavji in outinord opaži, ki so bili uporabljeni v drugih TOZD. Žerjavi za vrstne hiše in bloke so bili na raspolago šele 5. maja, a outinord opaži za vrstne hiše 24. maja, za bloke pa 9. junija 1978. leta. Zaradi problema s finančnimi sredstvi, stroji in materialom je zašel TOZD GS Zagreb v težave in rešiti smo morali predvsem vprašanje, kako nadoknaditi zamujeni čas.

Plan realizacije v višini 19 milijard starih dinarjev je bil sprejet v začetku 1978. leta. V prvem polletju letošnjega leta smo životarili, v drugem pa smo se borili, da bi nadoknadili izgubljeni čas v prvem polletju.

Za neumorno delo, ki je bilo polno entuzijazma in ki je trajalo tudi po 16 ur dnevno, se moramo zahvaliti vsem delavcem na gradbišču. Posebna zahvala gre ing. Predoviću vodji gradbišča. Čeprav je še zelo mlad in je bil prvič vodja gradbišča, je bil s svojim delom vzgled drugim, kako se je treba boriti za izpolnitev plana. Zanj v preteklih mesecih ni bilo niti prostih sobot niti prostih nedelj. Poslovodji Šalamuna Marijana in Pavlića Adama lahko vidimo na gradbišču od 6. – 24. ure. Posebej je potrebno pohvaliti brigado outinordaca Marmaraca Osmana in Ramića Muhameda, tesarko brigado Blaževića Šaćira, armirce Sojislavljevića Jovana, brigado za graditev strešne konstrukcije in prekrivanje strehe Šukera Nikole ter brigado Hadžića Fikreta. Prav tako treba pohvaliti žerjaviste tovariše Čičnića, Kuharja, Gokovića in druge. Pohvalo so si zaslužili predvsem zaradi tega, ker so večkrat delali od 6. – 24. ure v dežju in slabem vremenu, prizadevajoč si, da bi izpolnili plan. Menim, da je bil nadomestek za njihov trud primeren.

Zadovoljen sem s tem, kar smo zgradili v tako kratkem času ob pomanjkanju delovnih priprav, zlasti kamionov in mešalcev. Mešalec smo dobili šele v mesecu juliju in ker je bil v slabem stanju, smo ga le malo izkoristili, ker je bil dostikrat pokvarjen. Zato ga je eden izmed delavcev duhovito imenoval „mešalec odrpanec“. Naj mi prizadeti oprostijo, ker moram na tem mestu kritično spregovoriti o kamionih in mešalcih. Res je, da imamo vsak mesec v Novem mestu sestanke, na katerih se dogovarjamo o

planu mehanizacije za naslednji mesec. Predstavniki TOZD GS Zagreb so vsak mesec zahtevali 2 mešalca in nekaj kamionov. Kljub obljubam pa smo dobili samo enega „odrpanca“. Za krajši čas so nam dodelili tudi dva kamiona, ki pa sta kar naenkrat „izginila“ z gradbišča. Na moje vprašanje, kje sta, sem dobil odgovor „Na gradbišču Rab, kjer sta potrebna“.

Zaradi navedenih problemov in da bi uredili medsebojne odnose med TOZD GS Zagreb in TOZD SPO, je bil poseben sestanek, ki je bil vsekakor koristen. Sklenili smo, da neodgovorni posamezniki ne morejo odločati samovoljno.

Zaenkrat toliko, v prihodnji številki Biltena pa bom spregovoril o pogojih gospodarjenja v TOZD GS Zagreb.

Vodja operative
GS Zagreb:
COTA ing. PETAR

Uprava sektorja nalazi se u Zagrebačkoj ulici 145 b.

Zaposleni na dan 20. 9. 1978 godine 372 radnika.

Predvidjena bruto realizacija za 1978 godinu 19 milijardi starih dinara. Namjeravam da ovim člankom upoznam čitatelje s osnovnim značajkama i problemima ovog OOUR-a. Do sada je bilo nedovoljno podataka i informacija o nama iz Zagreba. Dio ove neinformiranosti djelomično je krivnja dislokacija OOUR-a i jezični problem koji je bilo osnovna prepreka komuniciranja, što je sada riješeno na naše zadovoljstvo. Ovom prilikom čestitam svim drugovima koji su radili na akciji upotrebe dvojezičnog pisma u „BILTENU“. Upotreba dvojezičnog pisma obavezuje nas da članci sa zanimljivim događajima iz ovog OOUR-a nadju češće mjesto u „BILTENU“.

Gradilišta na kojima se radi: „Pekara“ Borongaj, hala i pjeskarnica u tvornici „Jedinstvo, sportska dvorana i prečištač otpadnih voda u Samoboru, u Zelini i Mariji Bistrici po jedna tvornička hala.

Najveće gradilište je u Velikoj Gorici, gdje se izgrađuje stambeno naselje s cjelokupnom infrastrukturom i pratećim objektima. Predračunska vrijednost iznosi cca 40 milijardi starih dinara. Predviđena izgradnja dvije godine.

Radi ilustracije navodim što sve treba izgraditi na gradilištu Velika Gorica.

1. Stambeni blok I: jednosobni stan: 41,15 m² – 21 stan, dvosobni stan: 57,20 m² – 84 stana, dvoipolsobni stan: 67,35 m² – 84 stana.
2. Stambeni blok II: jednosoban stan: 37,15 m² – 21 stan, jednoipolsobni stan: 46,85 m² – 21 stan.
3. Kuće u nizu III: 73,30 m², 227 stanova, UKUPNO: 449 stanova.
4. Prateći objekti: sklonište za 400 ljudi, dječiji vrtić, trgovina, plinske stanice (vrijednost cca 1 milijarda).
5. Infrastruktura: ceste kroz gradilište 2238 m, fekalna kanalizacija 4574 m, oborinska kanalizacija 4860 m, vanjski radovi 1785 m, dalekovod 1440 m, javna rasvjeta naselja 2260 m, podzemni kabel 5090 m, uzemljenje plinovod i sl. cca 2500 m.

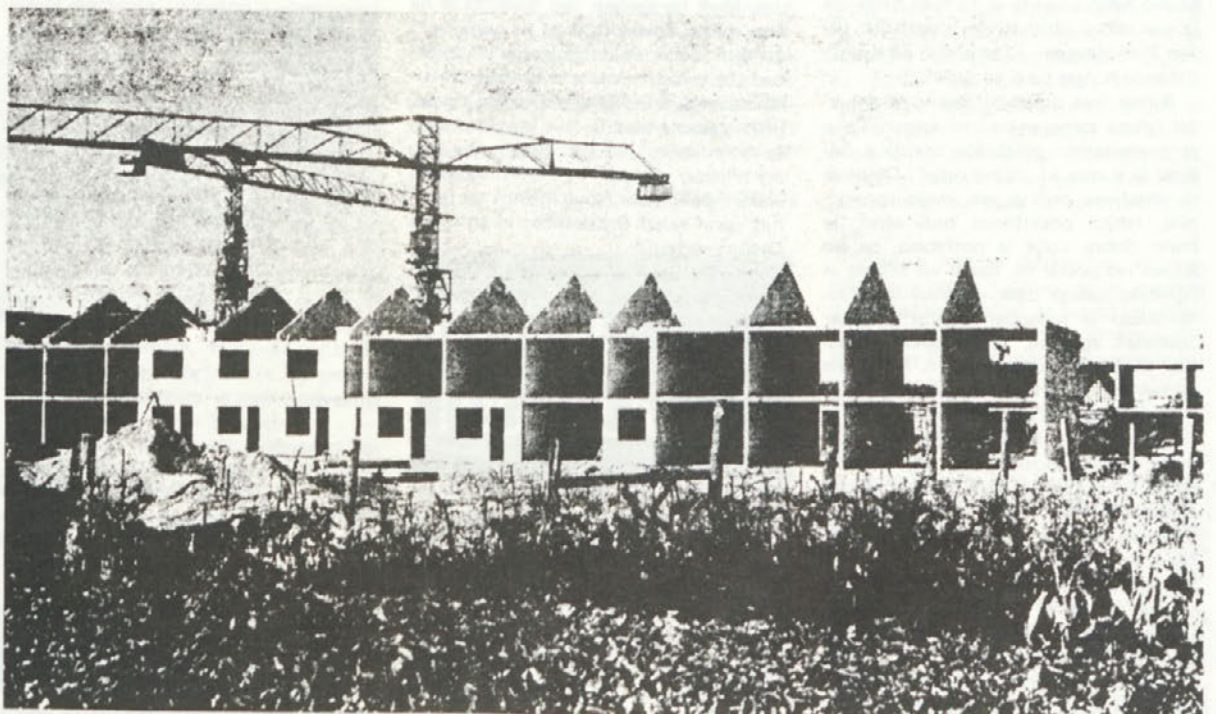
Za navedene instalacije treba iskopati preko 30 kilometra raznih kanala.

U 1978 godini tj. 20. XII. kupcima stana treba predati ključeve u ruke za 37 stanova.

Osim stanova koje trebamo ove godine predati bit će stavljeno pod krov još 101 stan.

Navedena infrastruktura bit će gotova ove godine. 80 % naselje Velika Gorica trebalo je biti organizirano kao PDE, u kojemu su trebali sudjelovati OOUR-i Zagreb i Krško sa radnom snagom po 50 %; no međutim OOUR Krško otkazalo je učešće pred početak izgradnje Velike Gorice radi većeg angažmana na svom području. Otkazom OOUR-a Krško, Zagreb je stavljen pred prilično veliki problem, pošto je morao povećati kapacitet za cca 130 radnika, što nije baš jednostavno u kratkom vremenu namaknuti ovoliki broj radnika raznih struka.

(Nastavak na slij. str.)

Gradnja stanovanj u Veliki Gorici

Gradnja stanova u Velikoj Gorici

(Nadalj. s prejš. str.)

Izgradnja naselja Velika Gorica treba- la je započeti 1. 9. 1977 godine, međutim radi mnogih nerješениh problema nije se mogla tada započeti. Jedan od glavnih problema svakako je financijska konstrukcija tj. financiranje izgradnje, što je na neki način bilo rješeno tek u 3 mjesecu.

Kad se riješila financijska konstrukcija nastao je problem kranskih dizalica i OUTINORD oplate koja je bila angažirana na ostalim OOUR-ima. Kranske dizalice za kuće u nizu i blokove dobili smo 5. V. a outinord oplatu za VH kuće dobili smo 24. V. a za blokove 9. VI. 1978 godine. Ovim zakašnjenjem sredstava za rad sektor Zagreb je doveden u zaista tešku situaciju s obzirom na predaju stanova u ovoj godini i postavilo se pitanje kako nadoknaditi izgubljeno vrijeme.

Plan realizacije od 19 milijardi bio je postavljen na početku 1978 godine, a mi smo „životarili“ u prvom polugodištu. Sektor Zagreb je počeo pravu bitku da se nadoknadi izgubljeno vrijeme iz prvog polugodišta.

Ja ovdje moram iskazati zahvalnost mnogim radnicima koji su radili s neviđenim entuzijazmom po 16 i više sati. Ističem ing. Predovića u ulozi rukovodioca gradilišta. Iako vrlo mlad inženjer prvi put rukovodioc gradilišta uspio je svojim velikim zalaganjem potaknuti i druge na izvršenje plana. Za njega u proteklih par mjeseci nije postojala slobodna ni subota ni nedjelja. Poslovodje Šalamun Marijan i Pavlič Adam (drugi su kasnije došli) u bilo koje doba nadje in se na gradilištu od 6,00 pa nekad do 24,00 sata i to uvijek na pravom mjestu.

Brigade utinoraca Marmarac Osmana i Ramić Muhamed, tesarska brigada Bla-

žević Šaćir, armirači Stojisavljević Jove, brigada za izradu krovne konstrukcije i pokrivanje krova Šuker Nikole, te težačka brigada Hadžić Fikreta. Također treba istaknuti kraniste-dizalčare druga Čizmića, Kuhara, Gokjovića, i mnogi drugi koji ovdje neće biti spomenuti zaista su zaslužili sve pohvale za svoj rad, za njih kiša i dužina radnog vremena koje je nekad bilo od 5,00 do 24,00 sata nije predstavljalo prepreke da se zacrtani plan izvrši.

Nadam se da su naknade za njihov trud bile adekvatne.

Ja sam osobno jako zadovoljan s onim što smo izgradili u kratko vrijeme i s oskudnim sredstvima rada. Ove godine na sektoru Zagreb stalno je bilo pomankanje kamiona a za miksera da i ne govorimo. Negdje u 7 mjesecu dobili smo jedan mikser koji je bio jako često u kvaru, radi njegovog čestog kvara jedan naš radnik rekao je dosta duhovito: „Mikser odbranec“. Neka mi oprostite oni koji misle da ih se tiče što se moram dosta kritički osvrnuti na kamione i miksera. Svaki mjesec održava se sastanak u Novom Mestu na kojem se raspravlja plan mehanizacije za slijedeći mjesec. Sektor Zagreb je stalno tražio dva miksera i po nekoliko kamiona, međutim još jedan novi, sve je ostalo samo na obećanjima.

Radi navedenog a i ostalih problema, koji su se javljali između OOUR-a Zagreba i SPO-a odgovorni ljudi su se sastali i rješavali problematiku međusobnih odnosa i mislim da je sastanak bio koristan. Svakako je izabran pravi put da ne dolazi do problema, koje neodgovorni pojedinci na svoju ruku iniciraju. Za ovaj put toliko, a u slijedećem „Biltenu“ uvjeti privredjivanja na sektoru Zagreb.

Rukovodioc operative za sektor Zagreb: COTA ING. PETAR

visno od vremena, to pa je letos sila neugodno. Do sedaj so morali iz narasle vode že dvakrat reševati material in delovne naprave. Na delovišču je stalno prisotni tudi reševalec z motornim čolnom, ki zaenkrat še ni posređoval. Vsi delavci na pontonskem brodu imajo poleg ostalih varnostnih pripomočkov še rešilne jopiče. Organizirana je tudi čuvajska služba ter dva dežurna na brodu, ki stalno kontrolirata vodno stanje. Vsak trenutek je v pripravljenosti tudi 8 ljudi, ko so usposobljeni za reševanje iz narasle vode.

Pri gradnji ni bilo večjih težav, tako da ta poteka po planu. Malo sitnosti imajo s telefonom in s tistimi, ki ne vedo, kateri breg je levi in kateri desni. Tako se je zgodilo, da so na eni strani dobili za kosilo le juho in solato, na drugi pa meso. Tudi naprave, ki jih potrebujejo se včasih znajdejo prav na nasprotni strani in ne tam, kjer jih pričakujejo. V pričakovanju pa živijo tudi ljudje, ki jim je ta most namenjen. Vendar se upamo trditi, da bodo Pionirjevci tudi na tem objektu potrdili sloves, ki ga uživajo in zgradili most do roka. Upamo in želimo, pa veliko lepega vremena fantje!

GORAN ROVAN

U Brestanici niče novi most

U samom Krškom kao i u njegovoj okolini nalaze se mnoga gradilišta SGP Pionira i njegovi radnici podižu nove objekte sa takovom brzinom, da ih jednostavno nije moguće sve pravovremeno posjetiti i predstaviti ostalim radnicima Pionira, koji rade na drugim gradilištima, a oni si to zaslužuju.

Naše glasilo Bilten na žalost izlazi samo jednom mjesečno, tako da se mnoga gradilišta nadju na stranicama Biltena samo pod rubrikom „Novi radovi“. Sa takovom prakskom moramo prekinuti i sami se moramo pobrinuti

je ob neprimerni gladini vode tudi ne-sposoben in nevaran za vožnjo. Gradnja mostu je bila res nujno potrebna, saj je tudi cesta do Krškega po levem bregu Save zelo ozka in polna ovinkov, ter za prevoz goriva za potrebe plinsko-parne elektrarne v Brestanici nevarna.

Načrte za most sta izdelala Gradis iz Maribora in IBT iz Trbovelj. Investitor je Republiška skupnost za ceste, investicijska vrednost pa znaša 28.200.000 din. Most bo speljan nad Savo, ki je na tem mestu široka 100 m in globoka 3 do 4 m (ob normalnem stanju vode) ter nad železnico in cesto Brestanica – Sevnica. Most pa je le del večjega gradbišča celotne dolžine 1,4 km, ki obsega še regulacijo potoka Brestanica (to opravljamo skupaj z Vodno gospodarskim podjetjem Novo mesto) ter gradnjo ceste skozi Brestanico, ki ga izvaja Cestno podjetje.

Najvišja višina mostu je 18 m nad normalno gladino Save. Sam most bo namreč stal na 15 okroglih stebrih ter dveh krajnih opornikih. Vanj bo vgrajeno 1400 m³ betona, 92.492 kg železa ter opaženo 2103 m² površin. Piloti segajo 4,5 m v dolomitno skalo. Delo poteka s pomočjo delovnih nasipov in pontonskega brda na katerem stoji bager 108 S Lik Belt, celotna teža pontonskega sestava pa je 110 ton. Vrtanje enega pilota traja ob ugodnem vremenu in primernem stanju Save en dan. Pri betoniranju uporabljajo črpalko za beton ter mešalce, ki vozijo beton iz betonarne na Drnovem. Pionir bo izdelal le spodnjo konstrukcijo, nosilce, teh je trideset, pa bo postavil Gradis iz Maribora.

Na gradbišču dela 30 o 40 ljudi. Delo samo je nevarno in v celoti od-

uz malo dobre volje, da naše glasilo postane onakovo, kakovo si želimo – ogledalo našega rada i naših dostignuća kao i poteškoća. Mnogi između nas su sposobni napraviti kakav dobar snimak objekta u izgradnji, skupiti neke podatke i poslati ih uredništvu. Ali na žalost do sada nitko to ne radi. Zašto?

Između mnoštva gradilišta teško je izabrati samo jedno a ostala pustiti u nemar. Na žalost moramo tako postupiti i ovoga puta ogledati ćemo si izgradnju novoga mosta u Brestanici. Za razgovor i objašnjenja zamolili smo šefa gradilišta druga Kocjan Egona.

Most u dužini 180 m i širini 10 m sa dva vozna traka i trotoarom sa svake strane skratiti će put na suprotnu stranu Save za 10 km. Toliko kilometara moraju prevoziti svi oni koji žele preko mosta u Krškome preći na tu stranu Save. Rijetki su oni, koji se usude prevesti starom već trošnom skelom, koja nije baš najsigurnije sredstvo prevoza za vrijeme nabujale rijeke. Izgradnja Save koja je uska, puna okuka i nije podesna za prijevoz goriva za potrebe plinsko-parne elektrarne u Brestanici.

Načrte za most izradio je Gradis iz Maribora i IBT iz Trbovlja. Investitor je Republiška zajednica za ceste, prijednost radova iznosi 28.200.000,00 din. Most će biti izgradjen na mjestu, gdje je Save široka 100 m i u normalnim okolnostima duboka 3 do 4 m, preko željezničke pruge Ljubljana – Zagreb i ceste Brestanica – Sevnica. Most je u sklopu većeg gradilišta u dužini 1,4 km, jer se vrši regulacija potoka Brestanica u zajednici sa Vodnim gospodarstvom iz Novoga mesta i izgradnja ceste u samoj Brestanici, koju vrši Poduzeće za ceste iz Novoga mesta.

Najveća višina mosta je 18 m nad normalnom gladinom rijeke Save. Sam most stajati će na 15 okruglih stupova i na dva oslonca, po jedan sa svake strane mosta. U most biti će ugradjeno 1400 m³ betona, 92.492 kg železa te će oplatiti 2.103 m² površine. Piloti sežu 4,5 m duboko u dolomitnu skalu. Radovi se odvijaju s pomoću radnih nasipa i pontonske skele na kojoj stoji bager 108 S Link Belt, cjelokupna težina pontonskoga sastava iznosi 110 tona. Bušenje jednog pilota pod ugodnim vremenskim prilikama traje jedan dan. Za betoniranje upotrebljavaju posebnu crpku za beton i mješalice za prevoz betona iz Drnovoga. Pionir će sagraditi

V Brestanici gradimo most

V Krškem in okolici kar mrgoli gradbišč, kjer Pionirjevi delavci postavljajo vedno nove objekte in to tako hitro, da je vse težko obiskati in predstaviti tistim Pionirjevcem, ki se potijo po drugih deloviščih. Vsa pa si to zaslužijo.

Bilten ima omejeno število strani in žal izhaja samo enkrat na mesec. Tako se prenekatero gradbišče znajde v Biltenu le v rubriki „Nova dela“. Da bi se ta ustaljena praksa vsaj malo spremenila, lahko poskrbimo tudi sami, le malo dobre volje je potrebno, pa bo Bilten res postal to, kar si vsi želimo – ogledalo našega dela, uspehov in težav. Marsikdo je sposoben napraviti dober posnetek zgradbe, zbrati nekaj podatkov in poslati na uredništvo. Na žalost pa tega nihče ne stori. Le kakaj?

No, izmed teh številnih gradbišč pa je težko izbrati samo eno, saj s tem ostanejo ostala zapostavljena. Kljub temu pa je to nujno in zato smo si tokrat ogledali gradnjo mostu v Brestanici, za razgovor pa smo poprosili šefa gradbišča Kocjan Egona.

Most dolžine 180 m in širine 10 m z dvema voznima pasovima in obojestranskima pločnikom bo pot na drugo stran Save skrajšal kar za 10 km. Toliko morajo namreč prevoziti tisti, ki hočejo na drugi breg, saj je najbližji most v Krškem, le redki pa zberejo toliko poguma, da stopijo na preživelci brod, ki pa

Nosilci novega mostu čez Savo v Brestanici pri Krškem (FOTO: G. Rovani)

Nosači novog mosta preko Save u Brestanici pri Krškem (FOTO: G. Rovani)

(Nastavak sa prij. str.)

samo donju konstrukciju, a 30 nosača postaviti će Gradis iz Maribora.

Na gradilištu radi 30 do 40 ljudi. Posao je opasan i ovisan od vremena, koje ove godine nije sklone građevinskim radnicima. Do sada su morala već dva puta iz nabujale rijeke spašavati material in radne sprave. Za sada još nije bio potreban spasilac s motornim čamcem, što znači da su radnici pri radu oprezniji, imaju svu potrebnu zaštitnu spremu a i pojaseve za spasavanje iz vode. Osim toga je organizirano dežurstvo na mostu zbog vodostaja rijeke. Stalno je u pripravnosti 8 ljudi, koji su obučeni za rješavanje iz rijeke.

Kod same gradnje mosta nisu imali baš nekih stručnih poteškoća, sve se odvija po planu. Do malih poteškoća dolazi zbog telefona a i ljudi, koji ne znaju koja strana Save je lijeva a koja desna. Dogodilo se i to da su radnici na jednoj strani Save dobili za ručak juhu i salatu, na drugoj strani meso. Dogodi se, da se i sprave potrebne pri radu na ovoj strani mosta nalaze na suprotnoj strani. U velikom iščekivanju pa žive ljudi, kojima je ovaj most namjenjen.

Uprkos svemu nadamo se, da će radnici Pionira i ovoga puta potvrditi svoj ugled, kojega zaslužno uživaju i sagrađiti most u određenom roku.

To mi svi želimo, nadamo se i pri tome im zaželimo još mnogo lijepog vremena!

GORAN ROVAN

TOGREL se uspješno uveljavlja

Tovarna gradbenih elementov je začela obratovati septembra 1971. leta s pomoćju SGP „Gorica“ iz Nove Gorice. Takrat je bilo v njez zaposlenih 17 ljudi. Zakon o združenom delu pa jim je dal mogućnost, da so se osamosvojili in se usmerili v lasten razvoj. Danes je v Togrelu zaposlenih že 140 ljudi. V tovarni, ki ima 2000 m² površine, delajo prav vse elemente za montažne hale. Pred dvema leti pa so začeli delati tudi montažne fasade.

Najprej so v Togrelu izdelovali nosilce in stebre za ločno halo po sistemu „Gorica“. Sedaj pa delajo že vse elemente za ločno halo. Sistem ločne hale je najugodnejši in najcenejši. Vanj je v primerjavi z drugimi sistemi vgrajeno najmanj armature in z njim se dosežejo razponi do 32 m, kar omogoča uporabo ločne hale za najrazličnejše namene (proizvodni, tovarniški prostori, skladišča, telovadnice itd.). Letos bodo v Togrelu izdelali te dve ločni hali, do sedaj pa so jih že blizu 400.000 m².

Ideja o hali z dvokapno streho je vzniknila v sami tovarni in so jo potem v sodelovanju z razvojnim oddelkom tehnične službe razvili in obdelali naprej. Po hali z dvokapno streho je trenutno tudi največje povpraševanje. Vendar v Togrelu niso nehali raziskovati. Da bi ugodili zahtevam urbanistov in se prilagodili sodobni arhitekturi so začeli po lastni tehnologiji izdelovati tudi hale z ravno streho. Sistem hale z ravno streho je v primerjavi z ostalima dvema bistveno drugačen in uporaben tudi za zahtevnejše gradnje. Proizvodnja ravne hale še ni uhojena, saj bo potrebno še marsikaj izboljšati in spremeniti. Kljub temu

pa so v Togrelu prepričani, da se bo ta sistem uveljavil in morda počasi celo izrinil proizvodnjo hal po ostalih dveh sistemih.

Hale vseh treh tipov danes srečujemo po vseh krajih širom Jugoslavije, razen v Makedoniji. Naj naštejemo le nekatera mesta, v katerih so delavci Togrela postavili in še postavljajo svoje montažne izdelke: Brežice, Bregana, Bihač, Cazin, Crikvenica, Drvar, Doboj, Dobova, Djakovko, Čateške Toplice, Kreševo, Krško, Mostar, Mali Lošinj, Metlika, Novo mesto, Ljubljana, Novigrad, Pula, Samobor, Slavonski Brod in še bi lahko naštevati.

Kljub vsemu pa moramo posebej omeniti doslej največji objekt, ki so ga naredili v Togrelu, to je tovarno kovinskega stavbnega pohištva Grupeks v Veliki Kladuši s 7500 m² površine.

Togrel pa proizvaja tudi ploskovne elemente za stanovanjsko izgradnjo. Montažne fasade izdelujejo v naravnem betonu in po želji tudi z dodajanjem suhozemeljskih barv. In ravno te fasade že krasijo mnoge objekte v Krškem, Ljubljani, Novem mestu, montirajo pa jih tudi v stanovanjski soseski Podrežnica v Veliki Gorici pri Zagrebu.

To varno gradbenih elementov „Togrel“ smo v Biltenu že večkrat predstavili. Prav gotovo si to tudi zasluži, saj si v zadnjem času vse bolj uspešno utira pot v širši jugoslovanski prostor. Montažne hale in montažne fasade iz Togrela postajajo vse bolj cenjene in iskane. Vse to in seveda kanček radovednosti nas je gnalo, da smo Togrel ponovno obiskali in se pogovorili z njegovim direktorjem, ing. Janezom Avšičem.

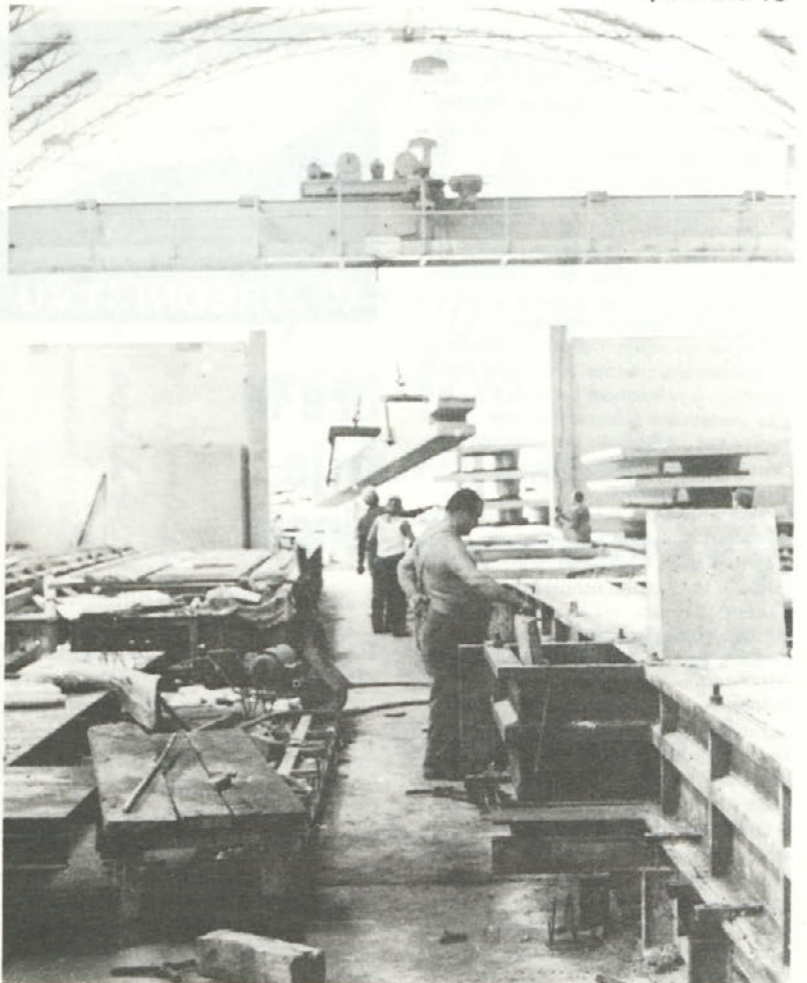
Delo v Togrelu poteka v akordnih skupinah in sicer v dveh izmenah, ob konicah pa tudi v treh. Poleg delavcev v tovarni imajo tudi tri montažne skupine, ki štejejo 8 ljudi. Trenutno potrebujejo le strokovni kader za vodenje montaže na terenu. Delo v Togrelu se bistveno razlikuje od dela v gradbenih sektorjih, saj je treba delavcem zagotoviti stalno delovno mesto. Ravno zato imajo zaposlene v glavnem domačine.

Veliko smo že napisali o izdelkih, zato je prav, da povemo še nekaj o sami proizvodnji. Gramoz za betoniranje nabavljajo pri gradbenem sektorju v Krškem, mešajo pa ga sami z dodajanjem različnih plastifikatorjev in pospeševalcev v tekočem stanju ali prahu. Kapule uvažajo iz Italije. Za izdelavo enega elementa, vključno z vsemi predpripravami in transportom, potrebujejo 10 ur.

V proizvodni hali, ki ima 2000 m² površine domuje proizvodnja vseh sistemov hal in proizvodnja montažnih fasad. Ta kvadratura je ssekakor premajhna, zato se nujno pojavljajo zastoji. Ozka grla pri proizvodnji so prav gotovo tudi transportne naprave. Transport namreč opravljajo mostni žerjavi, ti so trije nosilnosti 10, 6 in 3 ton. Konec leta pričakujejo nov 10-tonski žerjav, ki bo vsaj približno normaliziral sedanje nemogoče razmere. Nabavili pa bodo tudi transporterje in baterije, za prevoz betona od betonarne na mesto odvzema in s tem razbremenili žerjave.

Posodobili bodo tudi betonarno, saj delajo na povsem odpisani betonarni. Nova betonarna bo zgrajena v roku mesec dni in bo imela kapaciteto 30 m³ betona na uro, to pa je količina, ki jo uporabijo povprečno vsak dan. V načrtu imajo tudi ureditev zunanjih deponij, zaradi težav pri dotajanju barv pa bi želeli nabaviti tudi posebno napravo za mešanje cementa in barv.

Kot največji in izjemen dosežek, ki so ga dosegli v letošnjem letu, se radi pohvalijo z upravnim aneksom površine 500 m² in zgrajenem po sistemu hale z

Odstranjevanje kalupov za betonske montažne elemente v TOGRELU

Sa betonskih montažnih elemenata odstranjuje u TOGRELU kalupe

ravno streho. V njem bodo poleg pisarniških prostorov našle prostor še potrebne sanitarije, garderobe ter jedilnica s kuhinjo. Zato lahko upamo, da se bodo delovne razmere v Togrelu vsaj deloma izboljšale in posodobile.

V letošnjem letu so načrtovali 58 milijonov dinarjev, vrednost vseh del pa bo znašala preko 80 milijonov. To je v primerjavi z drugimi TOZD videti morda malo vsota, vendar naj povemo, da gre za čista gradbena dela. O uspešnosti njihovega poslovanja pa pričča tudi podatek, da so polletni plan presegle za 16 %, čeprav ostanek doorku ni na planirani ravni.

Kakovost in cenenost Togrelvih izdelkov se kaže preovsem v povpraševanju. Za prihodnje leto imajo kapacitete že povsem zasedene. Zato nam ob koncu tega prispevka ne preostane ničesar drugega kot da vsem zaposlenim v Togrelu začelimo še večko delovnih uspehov.

GORAN ROVAN

Tovarnicu gradjevinskih elemenata „Togrel“ već smo više puta predstavili u našem glasilu. Ona si to i zasluuje, jer si u zadnje vrijeme uspješno utire put na jugoslovensko tržište. Montažne hale i montažne fasade iz Togrela postaju sve više cjenjene i isto tako tražene. Sve to, ponešto i radoznalost ponovno nas je uputilo u posjetu tom kolektivu i na razgovor s njihovim direktorom drugom ing. Janezom Avšičem.

Tvornica gradjevinskih elemenata počela je proizvodjati rujna mjeseca 1971. godine uz pomoć SGP Gorica iz Nove Gorice. Tada je zapošljavala 17 radnika. Zakon o udruženom radu pa joj je dao mogućnost, da se osamostali i počne samostalno razvijati. Danas je u Togrelu zaposlenih 140 radnika. U tvornici koja ima 200 m² površine proizvedu sve potrebne elemente za montažne hale. Prije dvije godine počeli su proizvoditi i montažne fasade.

Prvo su počeli izradjivati samo nosače i stupove za lučnu halo po sistemu „Gorica“, a sada proizvode sve elemente potrebne za tu istu vrstu hala. Sistem lučne hale je najjeftiniji i najugodniji. U taj sistem hala je uradjeno najmanje armature i sa njime se dostižu i rasponi do 32 m, što omogućava upotrebu lučne hale u najrazličitije svrhe (proizvodne, tvorničke prostorije, skladišta, dvorane za tjelovježbu i drugo). Ove godine u Togrelu će izgraditi samo dvije lučne hale, do sada pa su ih 400.000 m².

Idaja o hali sa dvokapnim krovom nikla je u samoj tvornici, pa su je zatim u suradnji sa odjelom za razvoj tehničke službe proradili i razvili do kraja. Za sada je sa tim sistemom izgradnje hala i najveća potražnja. To ne znači da u Togrelu i dalje ne istražuju i zato, da bi se prilagodili novim arhitektonskim zahvatima, zahtjevima urbanista počeli su sa izgradnjom hala sa ravnim krovovima, izradnjemim po vlastitoj tehnologiji. Sistem hale sa ravnim krovom se bistveno razlikuje od predjašnjih divju i upotrebljiv je u težim i složenijim gradnjama. Proizvodnja hale sa ravnim krovom još nije čisto usvojena, jer je potrebno još mnogo šta popraviti i promjeniti. Uprkos tome smatraju u Togrelu, da će ta vrsta hala nadomjestiti one druge dvije.

Hale svih triju tipova susrećemo diljem Jugoslavije osim u Makedoniji.

Dopustite da nabrojim neke gradove u kojim već stoje ti montažni proizvodi: Brežice, Bregana, Bihać, Cazin, Crikvenica, Drvar, Doboj, Dobova, Djakovo, Čateške Toplice, Kraševo, Krško, Mostar, Mali Lošinj, Metlikaka, Novo mesto, Ljubljana, Novigrad, Pula, Samobor, Slavonski Brod i još mnogi drugi.

Uprkos svemu moramo spomenuti najveći objekat kojega su izradili u Tobrelu — Tvorinicu metalnog pokućstva (prozori, vrata) Grupeks u Velikoj Kladuši sa 7500 m² površine.

Togrel izradjuje i plosnate elemente za stanbenu izgradnju. Montažne fasade izradjuju u prirodnom betonu, a po želji i sa dodatkom suhozemne boje. Takve fasade već ukrašavaju ih i u novoj stanbenoj zajednici Podbrežnica u Velikoj Gorici kod Zagreba.

Rad u Togrelu odvija se u skupinama na akord i u dvije smjene, kada je potrebno i u tri. Osim radnika u tvornici imaju i tri skupine montažera, ukupno 8 ljudi. Za sada im je potrebno samo stručno rukovodstvo pri montažama na terenu. Rad u Togrelu se razlikuje od rada drugih gradjevinskih sektora, jer moraju radnicima zagotoviti stalno radno mjesto i zbog toga zapošljavaju samo radnike iz okolice. Mnogo toga smo već napisali o proizvodima pa smatram, da je potrebno nešto napisati i o samoj proizvodnji. Šljunak za betoniranje dobavljaju iz OOUR Gradbeni sektor Krško, mješaju ga sami uz dodatak različitih plastifikatora i pospešivača u tekućem stanju ili prašine. Modele uvažaju iz Italije. Za proizvodnju jednog elementa, tu je uračunat transport i pripreme, potrebno je 10 sati.

U proizvodnoj hali površine 2000 m² je bazirana proizvodnja svih sistema hala kao i proizvodnja montažnih fasada. Ta površina je svakako premalena i zbog toga nastupaju zastoji. Usko grlo proizvodnje je i transport. Transport se vrši pomoću kranova nosivosti 10,6 i 3 tone. Krajem godine očekuju novi kran od 10 tona, koji će bar donekle ublažiti nemoguće stanje. Nabaviti će također transporter na baterijski pogon za prevoz betona od betonare do mjesta korišćenja i tako rasteriti kranove.

Očekuje ih i izgradnja savremene betonare, jer sada rade već u razhodovanoj betonari. Nova betonara biti će sagrađena u roku mjesec dana i imati će kapacitetu 30 m³ betona na sat, a to je količina, koju trebaju svaki dan. U nacrtu imaju i izgradnju vanjskih skladišta, zbog poteškoća koje nastaju pri dodavanju boja betonu žele nabaviti i posebnu spravu za mješanje cementa i boje. Kao najveći i izuzetan podvig, kojega su postigli ove godine, smatraju dozidak upravnoj zgradi površine 500 m² sagrađen po sistemu hale sa ravnim krovom. U njemu biti će osim kancelarija još sanitarije, garderoba, blagovaoonica s kuhinjom. Sa dosta razloga smatraju, da će se radne prilike sada bistveno promijeniti na bolje, da će postati savremenije.

Ove godine planirali su 58 milijuna dinara, vrijednost svih radova pa će iznositi 80 milijuna a i više. To će neko uspoređujući sa ostalim OOUR smatrati malim brojem, samo tu moramo naglasiti da su to samo čisti gradjevinski radovi. O uspješnosti njihovoga rada priča nam i to, da su u prvom polugodištu prevazišli plan za 16 %, iako ostatak prihoda nije na planiranoj visini.

Kvaliteta i jeftinoća Togrelovih proizvoda vidi se iz same potražnje istih. Za sledeću godinu imaju već sve kapacitete prodane. Na kraju zapisa ne preostaje nam ništa drugo, nego da zaželimo radnicima Togrela još mnogo radnih uspjeha.

GORAN ROVAN

VI UREDNIŠTVU UREDNIŠTVU VAM

Oče in trije sinovi

Zdravo uredništvo Biltena!

Pišem vam kot vojak z odsluženja vojaškega roka iz Aleksinca, kamor sem prišel iz TOZD Gradbeni sektor Krško. Pošiljam vam mnogo pozdravov! Tudi sam dobivam enkrat na mesec Bilten in ga z velikim zanimanjem prebiram, saj iz njega zvem, kako posluje naše podjetje PIONIR in kje gradi. Želel bi, da je v Biltenu še več vsega in da bi bil obsežnejši! Želel bi tudi, da bi bralci, to je PIONIRJEVI delavci v Biltenu objavili kritike in pohvale!

Predlagam, da začnete z novo rubriko v kateri bi objavljali fotografije dobrih delavcev iz našega podjetja.

Prilagam vam svojo fotografijo, na kateri sem slikan kot vojak, ki je v naši JLA že več kot štiri mesece. Ta fotografija naj bo onim, ki še niso služili vojsko za vzorec kakšen je vojak naše Armade, hkrati pa želim, da bi se vsi nekdanji PIONIRJEVCI, ki so na služenju vojaškega roka v JLA tudi kot vojakji zanimali za delo in življenje našega podjetja PIONIR.

Že dve številki BILTENA sta izšli v slovenskem in srbohrvaškem jeziku, kar je dobra stvar, saj lahko zdaj delavci, ki ne razumejo slovenščine, berejo BILTEN v srbohrvaščini. Jaz sem doma iz Bosne, občina Maglaj, moj rojstni kraj pa je Mladoševica.

Pri PIONIRJU delam dve leti, v času od 1973, do 1976. sem končal vaješko šolo za tesarja. Pri PIONIRJU sem zaposlil tudi svojega očeta, ko se je v začetku 1976. vrnil iz Nemčije. Avgusta 1975. sem vpisal brata Ivico v vaješko šolo za tesarje. Tudi on od 25. 9.

letos dela v TOZD Krško kot tesar. Letos sem v začetku leta vpisal tudi brata Dragana v šolo za strojnika težke mehanizacije. Stanuje v PIONIRJEVEM domu v Ljubljani in zdaj že obiskuje drugi letnik te šole. Tako smo zdaj pri PIONIRJU štiri člani naše družine: oče in trije sinovi: Ante, Ivica in Dragan. Lepo vas pozdravlja delavec

ANTO LETICA
VP 7424/8 Aleksinac

Otač i tri sina

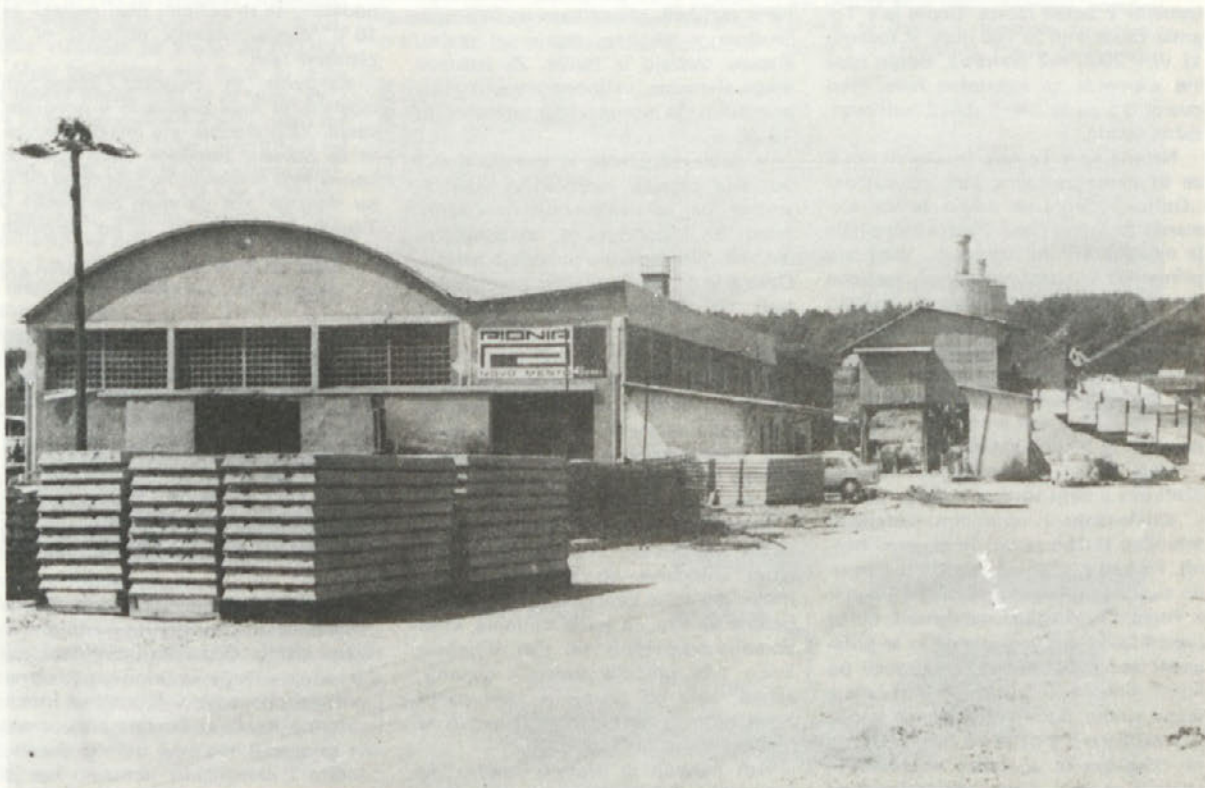
Zdravo uredništvo BILTENA!

Pošto se nalazim na otsluženju vojnog roka u Aleksincu, a ovamo sam došao iz TOZD Grad. sektor Krško, šaljem vam puno pozdrava! Ovamo redovno jednom mjesečno dobivam BILTEN i sa velikim interesom ga čitam, jer me veoma interesuje, kako naše preduzeće posluje i kako izvodi radove. Volio bi, da malo više opisujete i da BILTEN bude veći! Volio bih i to, da čitaoci, to je PIONIROVI radnici preko BILTENA vrše kritike i pohvale!

Predlažem, da otvorite jednu rubriku sa fotografijama dobrih radnika našeg preduzeća.

Prilažem vam svoju fotografiju kao vojnik, koji se već nalazi u armiji 4 mjeseca. Ta fotografija neka bude uzor svim onima, koji još nisu služili vojsku, sa željom, da bi se i oni kao vojnici interesovali za rad našeg preduzeća PIONIR.

Već dva broja BILTENA izašli su u slovenskom i srpskohrvatskom jeziku, to je dobra strana, jer će

Proizvodni prostori TOZD TOGREL v Krškem

Proizvodne prostorije TOZD TOGREL u Krškem

TOZD
MKO

PIONIR

SERVISI PIONIR	DOMAČE M. IME MARJAN	SERVISI TAM RENAULT ZASTAVA ISKRA	NA POMOC (ANGL.) LAKO HVALJIVA TEKOVINA	KONJSKI TEK LAKO HVALJIVA TEKOVINA	ČLOVEK KI ČITAJA L. PISTOK REKA V EVROPI	M. IME ČENE NOVAK	SERVISI TAM ISKRA RENAULT ZASTAVA
ŽENSKO IME	TUJE ŽENSKO IME TUTA REVIDA	MAJA TISKOV VA AGENCIJA SEOPSKA BALETA GRUPA	ŠEPLJO AULIN EVA	A ČERVA SLOVANSKA PIZABA	AMOR SREČOVAR DANIJA	ALJSKA DRŽAVA ZIMSKA J.	SERVISI TAM ISKRA RENAULT ZASTAVA
SARLES- PEARLJEVO DELO	EVROPSKO IME ZA OVLU NEVTON					SERBSKO MOŠKO IME	SESTAVIL J. RIBIČ

UREDNIK PIŠE

živa kronika

Rešitev križanke

Za početak pisma najprije obavještenje. Urednički odbor na prošloj sjednici odlučio je, da se rubrike: Živa kronika i Nova dela ne prevode više, pošto su jezičke razlike vrlo malene. Impresio na stražnjoj stranici lista objavljuje se unaprijed samo na slovenačkom. Natpisi za sve sastavke na srpsko-hrvatskom se, da bi se već na prvi pogled razlikovali od slovenačkih, izvode u negativnoj izvedbi. Sva pomenuta stanovišta realizovali smo u ovom broju u cijelini.

A sada još riječ, dvije o dopisništvu i sadržaju. Neka opomene najprije, da nam dolazi previše dugih sastavaka, koji kad su objavljeni djeluju tmurno već za oči te ih, kao što smo ubjedjeni, retko ko pročita. Neka ponovimo: najprimjerniji su sastavci dugi do 60 redaka sa pisacom mašinom!

Nadam se, da ste primjetili već u prvom dvojezičkom broju novu rubriku „Kratke sa svih strana“, koja nek bi bila po zamisli zbir kratkih vjesti iz svih OOUR. Sve vjesti za prvu objavu u toj rubrici skupio je urednik po telefonu, i to iz OOUR Zagreb, Ljubljana i Novo mesto. Za naredni broj niko nije

V času od 27. 9. 1978 do 31. 10. 1978 je prišlo do naslednjih kadrovskih sprememb:

KOT PRIPRAVNIKI SO BILI SPREJETI:

DSSS: Grubar Marija gimnazijski maturant
TOZD PB: Kovačič Tomaž gradb. ing.

slao ništa, a za ovaj broj primili smo samo gradivo iz OOUR Krško! Uzmite si to kao uzor!

Hvala drugu ing. Coti iz OOUR Zagreb za slano in za obećanje o budočoj suradnji! Najlepše zahvaljujemo i drugu Andoljšku za dvojezičku razglednicu, u kojoj nas, kao što ocenjujemo, previše hvali! Pitamo se: zašto nema glasa od nikog drugog iz Libije?

U ovom broju uvodimo novu rubriku „Vi uredništvu – uredništvo vama“ a kakvi nek su sastavci za tu rubriku, možete si ogledati u ovom broju! Pišite nam s puta, pišite kako ocenjujete BILTEN, sve na slični način, kao što su to učinili drug Anto i drug Navoj!

Ne zaboravite: BILTEN je vaš vjesnik in biće toliko više vaš, koliko više ćete dopisivati u njega!

VAŠ UREDNIK

TOZD gr. sekt. Ljubljana: Pirnat Vanja gradbeni tehnik

TOZD gr. sekt. Krško: Pavlenč Marjan gradbeni tehnik, Budič Stanislav gradbeni tehnik,

DELOVNO RAZMERJE SO SKLENILI:

DSSS: Grm Janez dipl. gr. ing., Vene Emilija likv. blag. dokum., Majdič Ružica dipl. oec., Verstovšek Marija ekonomski tehnik

PB: Kunčič Aleksandra dipl. ing., Pribanič Željko arh. teh. Šarič Dušan grad. tehnik

TOZD SPO: Kuhar Stanislav strojnik TGM, Rodič Milan žerjavist, Spasojevič Nedeljko strojnik TGM, Simonič Anton voznik, Subašič Sejad voznik, Šketelj Joško voznik.

TOZD MKO: Budič Đuro avtomehanik, Ivanuša Alojzija likvidator,

amoret, nr, Uleaborg, Iran, Aca, HEA, Tanjug, ca, Hamlet, s, a, Niko, b, t, kas, citator, Ema, RT, obol, ol, zastava, salo, ISKRA, vis, orkan, vatra, aa, s, pali, lonček, Č, Mehansko kovinski obrat, ser-

tor, Muslinović Suad ključavničar, Mačkič Dragan avtomehanik, Kastelic Ana čistilka, Gerdenc Darinka administrator

TOZD gr. sektor. Krško: Sopina Rudolf gradbeni tehnik

IZ JLA SO SE VRNILI:

Peterlin Alojz avtoklepar iz TOZD MKO, Peterlin Jože dipl. oec. iz DSSS, Gričar Ivaň delavec iz TOZD MKO.

Novosprejetim in tistim, ki so se vrnili iz JLA želimo dobro počutje in veliko delovnih uspehov, tistim, ki so odšli v JLA pa, da bi jim kadrovski rok čim prej minil.

BILTEN je glasilo kolektiva OZD SGP PIONIR Novo mesto, izhaja vsak mesec na drugi petek v nakladi 4.500 izvodov. Odgovorni urednik je Jakob Andoljšek, namestnica odgovornega urednika je Katjuša Borsan, člani uredniškega odbora pa so: Ivan Ilijanič za TOZD Gradb. sektor Novo mesto, Pavle Holozan za TOZD Gradb. sektor Ljubljana, Ivan Markovič za TOZD Gradb. sektor Krško, Zdenko Gradečki za TOZD Gradb. sektor Zagreb, Jože Ribič za TOZD MKO, Alojz Lenarčič za TOZD Lesni obrat, Peter Bračko za TOZD SPO. Naslov uredništva: BILTEN SGP PIONIR, 68000 Novo mesto, Kettejev drevored 37. Stavak, filmi in prelom: ČZP DOLENJSKI LIST, ofset tisk: KNJIGOTISK Novo mesto.